

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

III Legislatura

Any 1995

Número 137

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera.**

Sessió celebrada dia 1 de febrer del 1995.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

1.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 267/95, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a participació en la construcció de la potabilitzadora d'aigua de Sant Antoni de Portmany. 5706
- 2) RGE núm. 272/95, de l'Hble. Sra. Diputada Encarna Magaña i Alapont, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a accions per impulsar la indústria tèxtil a Eivissa. (Ajornada). 5707
- 3) RGE núm. 274/95, de l'Hble. Sra. Diputada Encarna Magaña i Alapont, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a II Pla d'igualtat d'oportunitat per a la dona. 5707

- 4) RGE núm. 149/95, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a d'investigació i tecnologia de la CAIB.
- 5) RGE núm. 5222/94, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Peralta i Aparicio, del Grup Parlamentari MIXT, relativ abocaments de residus fecals a l'Albufera des Grau.
- 6) RGE núm. 170/95, de l'Hble. Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a proje hidràulic privat a l'illa d'Eivissa.
- 7) RGE núm. 5223/94, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Peralta i Aparicio, del Grup Parlamentari MIXT, relativa mesures de control a l'Albufera des Grau.
- 8) RGE núm. 171/95, de l'Hble. Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a i tervenció del Govern respecte d'un projecte hidràulic privat a Eivissa.
- 9) RGE núm. 5224/94, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Peralta i Aparicio, del Grup Parlamentari MIXT, relativa autorització d'abocaments a l'Albufera des Grau.
- 10) RGE núm. 96/95, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Peralta i Aparicio, del Grup Parlamentari MIXT, relativa desenvolupament de transferències a l'illa de Menorca.

II.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 2/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a políica del Govern en matèri de litoral i ports esportius.
- 2) RGE núm. 4/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa al Pla quadriennal d'habitaige.

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 1998/94, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a consideració del port de Palma com a lloc d'inspecció fronterera.
- 2) RGE núm. 85/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a inclusió de carreteres de Balears a la xarxa transeuropea de carreteres.

IV.- DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ de la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular exp. 3-94/PCTI 0003, RGE núm. 5256/94, com a proposta d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'activitats classificades.

I.1) Pregunta RGE núm. 267/95, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a participació en la construcció de la potabilitzadora d'aigua de Sant Antoni de Portmany.

EL SR. PRESIDENT:

(...). El primer punt correspon a preguntes. La primera és la 267, del diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a participació en la construcció de la potabilitzadora d'aigua de Sant Antoni de Portmany. Té la paraula el Sr. Joan Marí i Serra.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, ens pot explicar quina és la participació de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori en la construcció de la potabilitzadora d'aigua que s'està construint a Sant Antoni de Portmany?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Té la paraula el conseller Sr. Reper per contestar.

5708 EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

5709 Sr. President. Senyor diputat, el Govern balear, en aquesta operació, hi participa aportant els terrenys i duent la direcció de l'obra, també ajuda a definir una xarxa de col·lectors i de dipòsits per als quals, arribat un punt, el Govern podrà aportar qualque partida financera. Gràcies.

5710 EL SR. PRESIDENT:

5710 Gràcies, Sr. Reus. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Marí? Té la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

5710 Gràcies, Sr. President, Sr. Conseller, en un recent debat que hi va haver a l'auditori de Sant Antoni de Portmany, el Sr. Le-Senne, director general de la seva conselleria, va afirmar que la seva conselleria estava construint la potabilitzadora d'aigua de Sant Antoni. Com poden veure, senyores i senyors diputats, el Govern no està construint la dessaladora de Sant Antoni, el Govern participa en la compra del solar i en alguns altres requisits que hi fan falta, però no l'està construint ella. Nosaltres ja ho sabíem, però el Sr. Le-Senne va continuar confonent l'opinió pública de Sant Antoni en aquesta conferència, va dir que la feia el Govern. Evidentment hi va haver molts de ciutadans que varen quedar confusos per aqueixa estimació del Sr. Le-Senne. Nosaltres li volem demanar, Sr. Conseller, encara que estiguem en època preelectoral, que no facin aqueixes declaracions que confonen l'opinió pública i diguin les coses amb el rigor que toca, i diguin clarament que la potabilitzadora de Sant Antoni la construeix el Govern de l'Estat espanyol. Gràcies.

5711 Sr. Le-Senne, director general de la seva conselleria, va afirmar que la seva conselleria estava construint la potabilitzadora d'aigua de Sant Antoni. Com poden veure, senyores i senyors diputats, el Govern no està construint la dessaladora de Sant Antoni, el Govern participa en la compra del solar i en alguns altres requisits que hi fan falta, però no l'està construint ella. Nosaltres ja ho sabíem, però el Sr. Le-Senne va continuar confonent l'opinió pública de Sant Antoni en aquesta conferència, va dir que la feia el Govern. Evidentment hi va haver molts de ciutadans que varen quedar confusos per aqueixa estimació del Sr. Le-Senne. Nosaltres li volem demanar, Sr. Conseller, encara que estiguem en època preelectoral, que no facin aqueixes declaracions que confonen l'opinió pública i diguin les coses amb el rigor que toca, i diguin clarament que la potabilitzadora de Sant Antoni la construeix el Govern de l'Estat espanyol. Gràcies.

5712 Sr. Le-Senne, director general de la seva conselleria, va afirmar que la seva conselleria estava construint la potabilitzadora d'aigua de Sant Antoni. Com poden veure, senyores i senyors diputats, el Govern no està construint la dessaladora de Sant Antoni, el Govern participa en la compra del solar i en alguns altres requisits que hi fan falta, però no l'està construint ella. Nosaltres ja ho sabíem, però el Sr. Le-Senne va continuar confonent l'opinió pública de Sant Antoni en aquesta conferència, va dir que la feia el Govern. Evidentment hi va haver molts de ciutadans que varen quedar confusos per aqueixa estimació del Sr. Le-Senne. Nosaltres li volem demanar, Sr. Conseller, encara que estiguem en època preelectoral, que no facin aqueixes declaracions que confonen l'opinió pública i diguin les coses amb el rigor que toca, i diguin clarament que la potabilitzadora de Sant Antoni la construeix el Govern de l'Estat espanyol. Gràcies.

5717 Sr. Le-Senne, director general de la seva conselleria, va afirmar que la seva conselleria estava construint la potabilitzadora d'aigua de Sant Antoni. Com poden veure, senyores i senyors diputats, el Govern no està construint la dessaladora de Sant Antoni, el Govern participa en la compra del solar i en alguns altres requisits que hi fan falta, però no l'està construint ella. Nosaltres ja ho sabíem, però el Sr. Le-Senne va continuar confonent l'opinió pública de Sant Antoni en aquesta conferència, va dir que la feia el Govern. Evidentment hi va haver molts de ciutadans que varen quedar confusos per aqueixa estimació del Sr. Le-Senne. Nosaltres li volem demanar, Sr. Conseller, encara que estiguem en època preelectoral, que no facin aqueixes declaracions que confonen l'opinió pública i diguin les coses amb el rigor que toca, i diguin clarament que la potabilitzadora de Sant Antoni la construeix el Govern de l'Estat espanyol. Gràcies.

722 Sr. Le-Senne, director general de la seva conselleria, va afirmar que la seva conselleria estava construint la potabilitzadora d'aigua de Sant Antoni. Com poden veure, senyores i senyors diputats, el Govern no està construint la dessaladora de Sant Antoni, el Govern participa en la compra del solar i en alguns altres requisits que hi fan falta, però no l'està construint ella. Nosaltres ja ho sabíem, però el Sr. Le-Senne va continuar confonent l'opinió pública de Sant Antoni en aquesta conferència, va dir que la feia el Govern. Evidentment hi va haver molts de ciutadans que varen quedar confusos per aqueixa estimació del Sr. Le-Senne. Nosaltres li volem demanar, Sr. Conseller, encara que estiguem en època preelectoral, que no facin aqueixes declaracions que confonen l'opinió pública i diguin les coses amb el rigor que toca, i diguin clarament que la potabilitzadora de Sant Antoni la construeix el Govern de l'Estat espanyol. Gràcies.

725 EL SR. PRESIDENT:

730 Gràcies, Sr. Marí i Serra. Té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Em pareix una qüestió insulsa, i sincerament, pens que aquí som tots Estat i que si el Govern central actua en interès general és en benefici de tots, i no hem de fer qüestió d'aqueixes coses. L'electoralisme quasi quasi és una qüestió ambivalent, estiguem alerta un poc tots.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 272/95, de l'Hble. Sra. Diputada Encarna Magaña i Alapont, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a accions per impulsar la indústria tèxtil a Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona pregunta, que és la 272/95, de la diputada Sra. Encarna Magaña i Alapont, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a accions per impulsar la indústria tèxtil a Eivissa.

Hi ha petició en aquest ple perquè les preguntes adreçades al conseller d'Indústria quedin ajornades? En aquest cas, aquesta.

Contestarà la Sra. Estaràs.

Té la paraula la Sra. Magaña.

LA SRA. MAGAÑA I ALAPONT:

Sr. President, una qüestió d'ordre. Jo m'estimaria més que em contestàs el conseller d'Indústria, perquè és a ell a qui faig la pregunta i d'aquest tema s'han fet altres intervencions en la Comissió d'economia.

EL SR. PRESIDENT:

Jo no en vull fer qüestió, Sra. Magaña. En qualsevol cas, li faig l'observació que la pregunta feta per vostè és formulada al Govern de la Comunitat, no al conseller d'Indústria. Ara, jo crec que no hi ha d'haver inconvenient per part del Govern perquè es formulï directament al conseller, i en aquest cas, quedaria ajornada a la propera sessió.

I.3) Pregunta RGE núm. 274/95, de l'Hble. Sra. Diputada Encarna Magaña i Alapont, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a II Pla d'igualtat d'oportunitat per a la dona.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tercera pregunta, que és la 274, també de la Sra. Magaña, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a II Pla d'igualtat d'oportunitat per a la dona. Té la paraula la Sra. Magaña.

LA SRA. MAGAÑA I ALAPONT:

Gràcies, Sr. President, em remet textualment a la pregunta i deman a la Sra. Vice-presidenta del Govern i presidenta de la Comissió interdepartamental de la dona quan es presentarà en aquest parlament de les Illes el tan anunciat Pla d'igualtat d'oportunitat -el II-, per part del Govern. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Magaña. Té la paraula la Sra. Estaràs.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. El període de vigència del I Pla va acabar a final de l'any 93. Durant aquest any el que hem fet ha estat demanar opinió a associacions, sindicats i partits polítics sobre el que serà el nou pla. En tenim fet un esborrany, d'aquest nou pla, i a més, estàvem pendants de l'estudi que fèiem conjuntament amb el Ministeri d'Assumptes Socials de l'enquesta de la situació de la dona a les Illes Balears, perquè aquest pla s'ajustàs a les necessitats. O sigui, esper que durant aquest any es pugui aprovar aquest primer pla seguint un poquet tots els terminis que han fet les distintes comunitats autònomes de l'Estat espanyol. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sra. Magaña? Té la paraula.

LA SRA. MAGAÑA I ALAPONT:

Gràcies, sr. President. Pel que entenc de la seva resposta, no pensen presentar-lo en aquest parlament en aquest període de sessions, amb la qual cosa, porta un retard d'un any, perquè el darrer pla, com vostè ha dit, tenia una vigència fins al 93, i jo entenia que vostè m'havia dit que estaven a l'espera d'una enquesta que va fer -de fet la tenim- la Universitat, i que, per tant, vostès estaven treballant per presentar aquest pla que portava un retard d'un any. Com sempre, nosaltres, el Grup Socialista, tenim interès perquè aquesta qüestió no es deixi enrera com una matèria menor, sinó que es dugui endavant, tenint en compte que aquesta comunitat és de les més retardades en aquestes qüestions. Per tant, jo li deman que hi facin via. que com més aviat, millor. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Magaña. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sra. Estaràs? Té la paraula.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. No som una comunitat retardada, és una opinió molt seva. Jo li recordaré que el ministeri hi va tardar dos anys i mig; jo li recordaré que la Comunitat andalusa, allà on vostès governen, dos anys i encara no l'ha presentat; la Comunitat de Catalunya, dos anys i encara no l'ha presentat; la Comunitat de Madrid, dos anys i encara no l'ha presentat, i nosaltres, un any, -som a dia 1 de febrer- i 31 dies de gener. Per tant, no em digui vostè que en aquest tema anam retardats perquè crec que som pioners. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs.

1.4) Pregunta RGE núm. 149/95, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a Pla d'investigació i tecnologia de la CAIB.

EL SR. PRESIDENT:

La quarta pregunta és la 149, del diputat Sr. Sampol i Mas, relativa a Pla d'investigació i tecnologia de la comunitat Autònoma. Deman si hi ha contestació o si hi ha petició perquè quedí ajornada.

Repetesc: Per a la quarta pregunta, la 149, hi ha petició d'ajornament o serà contestada aquí?

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Sí, Sr. President. Serà contestada pel conseller de Cultura.

EL SR. PRESIDENT:

Jo demanaria que miràs l'ordre del dia i que si hi ha d'haver alguna petició més d'ajornament, que es faci en conjunt i no hàgim d'estar cada pregunta en concret amb la qüestió.

Passam a la quarta pregunta, que és la 149, del diputat Pere Sampol i Mas, del Grup PSM i EEM, relativa a Pla d'investigació i tecnologia de la Comunitat Autònoma. Té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Tenim coneixement que estava redactat el projecte de llei pel qual es crea el Pla d'investigació i tecnologia de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i, atès que ja pràcticament estam fora de terminis per poder tramitar aquest projecte de llei en aquesta legislatura, voldríem saber quins han estat els motius que n'han impedit la presentació en el Parlament.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula el conseller Sr. Rotger.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Sampol, efectivament, és una llei de la qual està preparat l'esborrany, que està en llista d'espera i que

podrà sofrir alguna modificació si se'ns transfereix la Universitat, de la qual cosa estam pendents, i efectivament sofrirà alguna modificació.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rotger. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Sampol? No.

1.5) Pregunta RGE núm. 5222/94, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Peralta i Aparicio, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a abocaments de residus fecals a l'Albufera des Grau.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la cinquena pregunta, que és la 5222, del diputat Sr. Jaume Peralta i Aparicio, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a abocaments de residus fecals a l'Albufera des Grau. Té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. La pregunta ve donada perquè una sèrie de testimonis em van manifestar que ells directament havien vist com camions que venien del municipi de Maó carregats de residus fecals feien abocaments dins de la zona de s'Albufera des Grau. La pregunta és saber si s'han pogut constatar aquests abocaments i, per tant, si són certes aquestes afirmacions que se'm varen fer. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Té la paraula, en representació del Govern, el conseller Sr. Morey.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. Sr. Peralta, existeix una pregunta que enllaça amb aquesta i crec que hauria de fer uns grans equilibris per xapar la resposta, o sigui, que si li pareix bé, ho contestaré tot i després, en tot cas, a l'altra li ho tornaré a repetir.

La nostra informació és la següent: Primer, no consta formalment a la conselleria que s'hagi efectuat cap abocament d'aigües residuals a la zona des Grau. No obstant això, sí que tenim indicis d'aquests abocaments mitjançant una informació verbal que ens ha fet un vigilant de l'empresa Sefobasa. Segons aquest operari, un agricultor amb una cuba agrícola ha vingut buidant els pous negres des Grau, que no disposa de clavegueram i que està actualment en construcció, i buidava aquests restes sobre terrenys agrícoles o de pastura de la zona al parèixer en coneixement de l'ajuntament i amb l'assessorament per a la ubicació dels abocaments del lignòleg Sr. Petrus, per assegurar que no tendria efectes negatius sobre la llacuna. Aquests extrems varen ser confirmats per la tècnica de Sefobasa a s'Albufera des Grau. Quan vàrem

rebre aquesta notícia, es varen donar instruccions als vigilants de la zona perquè en el cas de localitzar la persona que efectuava els abocaments fos advertida que, una vegada aprovat el Pla d'ordenació de recursos naturals, la conselleria tendria responsabilitat a la zona i que li instruiria expedient sancionador si aquells abocaments s'hi efectuaven. La finalitat d'aquesta comunicació era donar un temps a aquesta persona perquè trobàs una alternativa. Actualment el servei de vigilància, com saben vostès, està interromput i no tenim constància de quina és la situació. Per altra banda, ens indiquen que les obres de clavegueram des Grau estan molt avançades i sembla que no existirà problema quan s'acabin aquestes obres. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Peralta? Té la paraula.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller, per aquesta informació que m'ha donat, perquè és un poc més completa que la que jo tenia, encara que, pel que es deriva de la seva resposta, sí que s'hi han produïts aquests abocaments i sembla que -perquè fins i tot es dóna un nom- tenen un responsable que els ha autoritzats, que és l'Ajuntament del terme municipal de Maó. Per tant, en definitiva, el que es tractava de constatar amb aquesta pregunta era delimitar o poder demanar, a partir d'aquesta resposta que avui s'ha donat aquí, responsabilitats no tan sols a aquells que en són responsables, d'aquests abocaments, sinó també a aquells que els han autoritzats. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta.

1.6) Pregunta RGE núm. 170/95, de l'Hble. Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a projecte hidràulic privat a l'illa d'Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la sisena pregunta, que és la 170, del diputat Sr. Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a projecte hidràulic privat a l'illa d'Eivissa. Té la paraula el Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, en primer lloc, disculpi que precisament coincidint pràcticament amb l'entrada en vigor de les competències en aquesta matèria ja li faci una pregunta, però crec que és prou important, i per això, també la faig en aquest sentit. Si ja té constància aques-

ta conselleria d'un projecte hidràulic per conduir aigua -un projecte hidràulic privat- des dels pous de Can Sastre, a Sant Miquel, i de Can Roig de sa Barda, a Santa Lletrudis, a uns dipòsits de Sant Rafel, a Eivissa, per distribuir aigua d'una empresa privada a diferents indrets del litoral de l'illa d'Eivissa. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat, no tenim informació sobre aquest tema, i li voldria pregar que si vostè en té cap tipus d'informació, ens la faci arribar. Evidentment nosaltres estam interessats en saber si hi ha qualche operació especulativa en aquest tema. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Vidal? Té la paraula.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, amb molt de gust li faré arribar la informació, però vaja, la informació és ja pública, o sigui, em referesc a l'illa d'Eivissa, naturalment, on s'ha produït, ja que hi ha hagut una vertadera alarma social i s'ha recollida en els mitjans de comunicació, però de totes maneres jo li passaré aquesta informació. Ningú no ha desmentit res de l'existència d'aquest projecte hidràulic privat, però sí que s'han donat seguretats, però no sabem si es poden donar pels qui les han donades, que no es tiraria endavant, però de totes maneres, només està pendent de la llicència municipal per construir les canalitzacions.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Conseller? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sí, Sr. President. Aquest tema no és competència municipal perquè evidentment un transvasament d'aigua d'un municipi a l'altre implica qüestions distintes, diferenciades. Jo li puc dir que a nivell administratiu res en sabem i que en tenir-ne notícia, veurem realment la possibilitat o no que actuï una concessió amb una autorització, s'haurà d'analitzar el tema des d'un punt de vista molt tecnicat; però en aquest moment res en sabem. Agraït.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 5223/94, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Peralta i Aparicio, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a mesures de control a l'Albufera des Grau.

I.9) Pregunta RGE núm. 5224/94, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Peralta i Aparicio, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a autorització d'abocaments a l'Albufera des Grau.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la setena pregunta, que és la 5223, del diputat Sr. Peralta i Aparicio, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a mesures de control a s'Albufera des Grau. Té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Crec que aquesta pregunta, la número 7, igual que la 9, de fet, amb al resposta amplia que ha donat el conseller d'Agricultura, quedaria contestada, el que passa és que jo, per formular la pregunta, l'havia de fer amb tres preguntes diferents; segons el reglament, no ho podia fer tot amb una única pregunta. Per tant, com que les don per contestades, la 7 i la 9, queden retirades. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Es donen per contestades, idò, les preguntes 7 i 9.

I.8) Pregunta RGE núm. 171/95, de l'Hble. Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a intervenció del Govern respecte d'un projecte hidràulic privat a Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la vuitena pregunta, que és la 171, del diputat Sr. Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a intervenció del Govern respecte d'un projecte hidràulic privat a Eivissa. Té la paraula el Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Conseller, Abans li he sentit a dir aquí, i d'això hem parlat moltes vegades, que tots som Estat, quant a administracions, i jo coincidec plenament amb això, i aquest, ho hem dit moltes vegades i ho hem comentat, és un tema d'estat -entre cometes-. Per tant, encara que no hi hagués les competències, és un tema on ens hem de ficar, on s'ha d'intervenir per part de qui hi té competències. Jo li puc dir que tot abunda en una cosa que he defensat sempre des d'aquesuta tribuna: la descentralització en aquest aspecte dels recursos hidràulics. Si tal vegada en aquest moment

Sr. men- ifera
 Sr. nen- l'Al-
 del tari des
 la lla es- ta, el ta. 9,
 ò,
 r-
 3,
 2

hi hagués, vostè en tendria lògicament coneixement, perquè ja li dic que ha sortit a tots els mitjans de comunicació Eivissa i hi ha hagut concentracions de centenars i centenars de veïnats -com en diuen aquí-, de veïns, del poble de Santa Lletrudis. Per tant, jo, en nom de contribuir..., li passa- é aquesta informació i li deman que, en cas de l'existència d'aquest projecte, que és evident que existeix, si té intenció d'intervenir-hi aquesta conselleria, atesa la repercussió, ja que afectaria a les reserves de tota la conca del riu de Santa Eulària, o sigui -a veure, no sigui que m'equivoqui amb això l'occidental i oriental-, la part oriental de l'illa. Moltes grà- cies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDE- NACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat, allò que diuen els diaris a vegades -cregui'm- no s'ajusta a la realitat. Aquí n'hi ha casos ben clars, d'això, com és el cas del port del *cocodrilo*. Es diuen moltes coses perquè molta gent es preocupi i llavors no hi ha res de res. Només li diré que si hi hagués una ope- ració com aqueixa i s'hagués de fer, passaria per nosaltres i serà el moment per decidir, en analitzar el tema, si hi ha o no una possibilitat. en temes d'aigua, cregui'm que sempre serem molt restrictius. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Vidal? Té la paraula.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Em consta, Sr. Conseller, que és receptiu en aquest tema, i per això, el dirigesc cap a vostè. Crec que compartim el mateix criteri respecte de la política d'aigües, i moltes vegades hi hem coincidit aquí.

Quant a allò que puguin dir els diaris, bé, si els diaris, per exemple, diuen que hi ha hagut un accident i n'hi ha foto- grafies, d'aquest accident, hi ha un mort i hi ha el certificat de defunció, és que s'ha produït. Per tant, això està certifi- cat, no només publicat en els mitjans de comunicació, sinó que tots, el que d'alguna manera l'empresa privada..., la hi puc dir, jo no l'anomenem, però és Aigües de Formentera, que tots sabem de qui és, a Eivissa, naturalment, precisament tot això ho sap tothom, però a més, els mateixos de l'empresa hi han intervengut, han contestat, el president del Consell Insular d'Eivissa ha fet declaracions, han fet declaracions els batlles, etc. El certificat de funció no l'han donat, però l'ac- cident s'ha produït i hi ha ferits greus, esperem que no hi hagi morts. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Reus? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I OR- DENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Bel- tran):

Sí, Sr. President. Només li diré que estarem pen- dents del tema i que com més informació en tenguem, millor. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 96/95, de l'Hble. Sr. Dipu- tat Jaume Peralta i Aparicio, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a desenvolupament de transferències a l'illa de Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la darrera pregunta, que és la desena, RGE 96/95, del diputat Sr. Peralta i Aparicio, del Grup Par- lamentari MIXT, relativa a desenvolupament de transfe- rències a l'illa de Menorca. Té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. La pregunta ve donada per les informacions que tots tenim d'aquestes noves compe- tències transferides per part del Govern de l'Estat a la Comunitat Autònoma i l'interès era saber en quina mesura afectarien al desenvolupament de l'illa de Me- norca. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Té la paraula el conseller Sr. Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Sr. Peralta, en un principi, i d'una forma general, el que és clar és que qualsevol transferència de competències té un efecte global. L'e- fecte que ha de tenir d'una forma generalitzada, sense cap dubte, és una missió d'eficiència i una gestió millor dels recursos econòmics i una execució de les funcions administratives d'una forma més propera al ciutadà. de totes maneres, intentant esbrinar una mica el que serien casos concrets d'afectació a l'illa de Menorca, s'ha de destacar en primer lloc, a més dels avantatges lligats a la descentralització, el que és la transferència implícita de les mutualitats de previsió social no integrades en la Seguretat Social, on trobam una mutualitat a Menorca

ue es diu Mutualitat Maonesa de Previsió Social. Per una altra part, i dins de la transferència de cambres de comerç, evidentment la Cambra de Comerç de Menorca també es veurà afectada per aquest context, i d'una manera molt més generalitzada, evidentment, jo crec que a l'illa de Menorcaindrà incidència clara el que són les competències en matèria hidràulica, les fires internacionals, transport marítim interinsular, defensa contra frauds i qualitat agroalimentària, casinos, jocs i apostes; concretament, crec que és important tenir en compte el cas del transport marítim interinsular, perquè realment és un pas important per poder garantir les comunicacions per via marítima de Menorca amb una perspectiva de futur que en un principi pareixia que no estava massa clara. El que és clar és que els beneficis (...) de competències és un benefici generalitzat, és un benefici a tots els ciutadans de les Illes que sempre convé analitzar amb un criteri d'homogeneïtat de les Illes Balears, cosa que no s'ha de perdre de vista. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Matas. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Peralta? Té la paraula.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

La pregunta tenia un doble vessant. Quan s'hi parla del desenvolupament, a la pregunta, també es podia referir a quantia econòmica, encara que no hi estava molt especificat. Jo no sé si és possible saber açò o no, supòs que és difícil i, en tot cas, formularia una altra pregunta per escrit per demanar resposta per escrit, però no obstant això, si el conseller pogués avançar-ne qualque cosa, seria interessant. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Matas? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Sí, pregaria al Sr. Diputat que tengués a bé fer-me-la per escrit i tendria segurament així ocasió de profunditzar un poc més d'objectivitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 2/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política del Govern en matèria de litoral i ports esportius.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon a interpel·lacions on veurem en primer lloc la 2/95, presentada

pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política del Govern en matèria de litoral i ports esportius. Té la paraula en nom del grup interpellant la diputada Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Si en fem recompte dels fets, de la situació actual, dels resultats de la política del Govern en matèria de litorals i ports, què és el que ens trobam, o què és el que hi tenim? Pla de ports esportius suspès, ordre amb criteris generals de distribució i explotació d'instal·lacions de servei de temporada en el litoral balear suspesa, plans d'ordenació del litoral igualment suspès, amenaces judicials i estudis alternatius a les delimitacions de les zones de domini públic que realitza la Direcció General de Costes, tot un seguit d'ordres, tot un seguit de recursos i suspensions, conflictes entre administracions que sols tenen com a resultat perjudicis a l'administrat i la generació d'inseguretat jurídica, en un tema en què la col·laboració entre les administracions hauria de ser fonamental ens trobam amb la confrontació.

Quins són els motius de tanta confrontació? Un podria caure en la temptació de pensar que el Govern de la Comunitat Autònoma de les nostres illes es troba totalment incapacitat per redactar normes, ordres o plans i ajustar-los al marc legislatiu competencial existent, i açò que disposa d'estudis que encara no coneixem, però l'existència dels quals s'assenyala, assistències tècniques de persones suposadament qualificades per al seu assessorament, i el que sí és clar és que açò suposa un cost econòmic per a aquesta comunitat autònoma de més de 9 milions de pessetes. No, no creim que sigui aquest el motiu, el desconeixement, el motiu que la Comunitat Autònoma tenguí tot el desenvolupament normatiu suspès. El Govern coneix perfectament quines són les seves competències i quin és el marc legislatiu en què es mou; en aquest cas, la Llei de costes i el seu reglament. En repassar amb atenció cadascun dels motius dels objectius del Govern en la seva política de ports i litoral, els objectius dels plans, ordres i reglamentació elaborada, les declaracions del propi conseller i d'alts càrrecs de la seva conselleria, el que és clar és que els problemes no són competencials, els problemes són de més fons, són més preocupants, són la manca d'acceptació dels principis i objectius que es pretenen aconseguir amb la Llei de costes. Torna a sorgir la vella lluita de propietat privada o domini públic, us privatiu del litoral o ús públic del litoral, i les declaracions del Sr. Socies, per exemple, alt càrrec d'aquesta administració, són molt clares, en podríem dir que són totalment gràfiques. Els mitjans de comunicació assenyalaven el mes de desembre passat que el Govern estudiava denunciar Costes pel desllindaments realitzats en el litoral, amenaces, evidentment una vegada més, de denúncies, i assenyalava específicament i textualment que *"se están cometiendo barbaridades en muchos puntos de Baleares"*.

"El principal problema viene derivado del nuevo deslinde, es que la delimitación invade propiedades privadas." Volem competències -plantejam- contra Costes, per defensar la propietat privada, per defensar l'ús privatiu de la zona de domini públic, en definitiva, i a aquesta defensa d'interessos privats, a aquest rebuig als principis que informen la Llei de costes, aquest rebuig als objectius que pretén la Llei de costes, que no són altres que garantir l'ús públic de la mar, de la seva ribera, de resta de domini públic marítim terrestre sense cap més excepció que les derivades de raó d'interès públic degudament justificades, regular la utilització racional d'aquests béns d'acord amb termes, d'acord amb la seva naturalesa, finalitzat i respecte al paisatge i al medi ambient. En definitiva, es tracta del vell problema de reiterar problema a aquesta comunitat de protecció del litoral, de protecció de la costa.

I què fan quan no s'està d'acord amb uns principis que marca la Llei de costa?, quan s'intenta rebaixar aquesta protecció que la llei dóna al nostre litoral, què fan els senyors del Govern d'aquesta comunitat autònoma? Contracte assistències tècniques, estudis alternatius a les delimitacions de les zones de domini públic que fa la Direcció General de Costes utilitzant -com ja hem denunciat en aquest plenari- doblers públics per a la defensa dels interessos particulars, i on fan aquests estudis?, on fan aquests estudis alternatius a les delimitacions de costes que estableix la demarcació? També la premsa s'ha fet objecte d'aquests problemes. Obres Públiques paralitza, per manca d'autorització, obres a Sant Josep. Sant Josep, un municipi en què es planteja una delimitació diferent de la que planteja Costes, s'entra en contencions contra Costes, i què passa aquí?, quin és el motiu pel qual es paralitzen unes obres que no tenien autorització? A la zona on es pretenien realitzar aquestes obres afectades pel desllindament del domini públic marítim terrestre, i que no per açò no es poden dur a terme, i que per açò és que el Govern contracta estudis alternatius, per fer front a aquesta delimitació, es dóna la circumstància que l'empresa propietària d'aquest grup de cases és Ibifor; Ibifor, vinculada a la família del Sr. Cañellas, ja que una de les seves accionistes és la dona del president de la Comunitat Autònoma. Per tant, els motius són clars, és sempre el mateix, sempre és la defensa dels interessos privats utilitzant recursos públics, sempre per la rebaixa del que és el nostre medi ambient, sempre per la rebaixa de la protecció que dóna en aquest cas la Llei de costes.

Però no només és en aquest aspecte de confrontació entre administracions el que preocupa, també, per buidar de continguts la Llei de costes, per disminuir la protecció de la costa, el Pla de ports esportius desenvolupa una tipologia d'instal·lacions nàutiques previstes -quan la desenvolupa- i observa una definició totalment maximalista d'aquest tipus d'instal·lacions, com són per exemple els varadors, amb unes possibilitats evidentment d'esplanada, edificació, zona d'aparcament, serveis annexos, amarraments, etc. que, afegit a una menor exigència en la documentació per a la seva tramitació, pot donar lloc a desviar la demanda que ports esportius en aquest tipus d'instal·lacions en detriment de les neces-

sàries garanties mediambientals, i és un altre exemple, s'hi defineixen de manera maximalista totes les possibilitats que donen una sèrie d'instal·lacions en què es rebaixa, a la vegada, l'exigència de documentació a presentar, i a partir d'aquí, evidentment, qui en surt perjudicat? El nostre litoral. També, evidentment, per buidar de contingut la Llei de costes, per rebaixar la protecció del nostre litoral, els criteris generals elaborats per a les instal·lacions, per als serveis de temporada a les nostres costes, amb el Pla d'ordenació del litoral que el Govern treu, pretenien augmentar tan just l'ocupació privada de tota aquesta zona de domini públic marítim-terrestres front, fins i tot, a la Llei d'espais naturals. (...) problema competencial hi ha l'amenaça certa i real de la rebaixa de la protecció del litoral; la perversió, en definitiva, dels objectius establerts a la Llei de costes.

Però front al conflicte, és clar, els socialistes reclamam -i crec que és imprescindible fer-ho així- acord. Demanam exercici de les competències pròpies evidentment, l'ordenació del litoral és una competència pròpia d'aquesta comunitat, però açò sí, respectant evidentment els principis bàsics que la Llei de costes estableix. Demanam respecte per la protecció del domini marítim-terrestre amb la finalitat d'assegurar tant el manteniment de la seva integritat física i jurídica com el seu ús públic i els seus valors paisatgístics. Per açò, és necessari l'acord entre administracions i és necessari el respecte al que són els principis bàsics que emanen de la Llei de costes. Gràcies.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Per part del Govern, té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Vostè, Sra. Barceló, és molt centralista, més centralista que la gent de Madrid, cregui'm. Tanta sort que jo (...) que si negociàs una transacció no tenc davant un nivell d'intensitat de diàleg com el seu, amb una visió centralista. D'altra banda, el que queda clar una vegada més és que vostè llegeix el que li escriuen, o el que escriu, els dissabtes, com deia un diputat un dia, i no sap el que el diu.

Avui en dia hi ha un debat respecte de dues normes, una és un decret relatiu a pla d'ordenació de litoral. Jo pens que ningú d'aquesta cambra no discuteix que Balears hem de tenir una autonomia plena per ordenar el litoral. No significa autoritzar usos, significa distribuir (...) d'us. Una altra cosa, avui en dia, amb el Govern central, hi ha un contencions motivat per un plantejament

que es diu Mutualitat Maonesa de Previsió Social. Per una altra part, a dins de la transferència de cambres de comerç, evidentment la Cambra de Comerç de Menorca també es veurà afectada per aquest context, i d'una manera molt més generalitzada, evidentment, jo crec que a l'illa de Menorca tindrà incidència clara el que són les competències en matèria hidràulica, les fires internacionals, transport marítim interinsular, defensa contra frauds i qualitat agroalimentària, casinos, jocs i apostes; concretament, crec que és important tenir en compte el cas del transport marítim interinsular, perquè realment és un pas important per poder garantir les comunicacions per via marítima de Menorca amb una perspectiva de futur que en un principi pareixia que no estava massa clara. El que és clar és que els beneficis (...) de competències és un benefici generalitzat, és un benefici a tots els ciutadans de les Illes que sempre convé analitzar amb un criteri d'homogeneïtat de les Illes Balears, cosa que no s'ha de perdre de vista. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Matas. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Peralta? Té la paraula.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

La pregunta tenia un doble vessant. Quan s'hi parla del desenvolupament, a la pregunta, també es podia referir a quantia econòmica, encara que no hi estava molt especificat. Jo no sé si és possible saber açò o no, supòs que és difícil i, en tot cas, formularia una altra pregunta per escrit per demanar resposta per escrit, però no obstant això, si el conseller pogués avançar-ne qualque cosa, seria interessant. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Matas? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Sí, pregaria al Sr. Diputat que tengués a bé fer-me-la per escrit i tendria segurament així ocasió de profunditzar un poc més d'objectivitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 2/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política del Govern en matèria de litoral i ports esportius.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon a interpel·lacions on veurem en primer lloc la 2/95, presentada

pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política del Govern en matèria de litoral i ports esportius. Té la paraula en nom del grup interpel·lant la diputada Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Si en fem recompte dels fets, de la situació actual, dels resultats de la política del Govern en matèria de litorals i ports, què és el que ens trobam, o què és el que hi tenim? Pla de ports esportius suspès, ordre amb criteris generals de distribució i explotació d'instal·lacions de servei de temporada en el litoral balear suspesa, plans d'ordenació del litoral igualment suspès, amenaces judicials i estudis alternatius a les delimitacions de les zones de domini públic que realitza la Direcció General de Costes, tot un seguit d'ordres, tot un seguit de recursos i suspensions, conflictes entre administracions que sols tenen com a resultat perjudicis a l'administrat i la generació d'inseguretat jurídica, en un tema en què la col·laboració entre les administracions hauria de ser fonamental ens trobam amb la confrontació.

Quins són els motius de tanta confrontació? Un podria caure en la temptació de pensar que el Govern de la Comunitat Autònoma de les nostres illes es troba totalment incapacitat per redactar normes, ordres o plans i ajustar-los al marc legislatiu competencial existent, i açò que disposa d'estudis que encara no coneixem, però l'existència dels quals s'assenyala, assistències tècniques de persones suposadament qualificades per al seu assessorament, i el que sí és clar és que açò suposa un cost econòmic per a aquesta comunitat autònoma de més de 9 milions de pessetes. No, no creim que sigui aquest el motiu, el desconeixement, el motiu que la Comunitat Autònoma tenguí tot el desenvolupament normatiu suspès. El Govern coneix perfectament quines són les seves competències i quin és el marc legislatiu en què es mou; en aquest cas, la Llei de costes i el seu reglament. En repassar amb atenció cadascun dels motius dels objectius del Govern en la seva política de ports i litoral, els objectius dels plans, ordres i reglamentació elaborada, les declaracions del propi conseller i d'alts càrrecs de la seva conselleria, el que és clar és que els problemes no són competencials, els problemes són de més fons, són més preocupants, són la manca d'acceptació dels principis i objectius que es pretenen aconseguir amb la Llei de costes. Torna a sorgir la vella lluita de propietat privada o domini públic, us privatiu del litoral o ús públic del litoral, i les declaracions del Sr. Socies, per exemple, alt càrrec d'aquesta administració, són molt clares, en podríem dir que són totalment gràfiques. Els mitjans de comunicació assenyalaven el mes de desembre passat que el Govern estudiava denunciar Costes pel desllindaments realitzats en el litoral, amenaces, evidentment una vegada més, de denúncies, i assenyalava específicament i textualment que "*se están cometiendo barbaridades en muchos puntos de Baleares.*"

lítica
té la
Sra.

s. Si
dels
rals
te-
eris
de
ans
idi-
nes
de
sos
ols
re-
la
ser

In
rn
ca
o
s-
i-
es
al
a
e
ti
a
l
s
i
l
t

"El principal problema viene derivado del nuevo deslinde, es que la delimitación invade propiedades privadas." Volem competències -plantejam- contra Costes, per defensar la propietat privada, per defensar l'ús privatiu de la zona de domini públic, en definitiva, i a aquesta defensa d'interessos privats, a aquest rebuig als principis que informen la Llei de costes, aquest rebuig als objectius que pretén la Llei de costes, que no són altres que garantir l'ús públic de la mar, de la seva ribera, de resta de domini públic marítim terrestre sense cap més excepció que les derivades de raó d'interès públic degudament justificades, regular la utilització racional d'aquests béns d'acord amb termes, d'acord amb la seva natura, finalitzat i respecte al paisatge i al medi ambient. En definitiva, es tracta del vell problema de reiterar problema a aquesta comunitat de protecció del litoral, de protecció de la costa.

I què fan quan no s'està d'acord amb uns principis que marca la Llei de costa?, quan s'intenta rebaixar aquesta protecció que la llei dóna al nostre litoral, què fan els senyors del Govern d'aquesta comunitat autònoma? Contracte assistències tècniques, estudis alternatius a les delimitacions de les zones de domini públic que fa la Direcció General de Costes utilitzant -com ja hem denunciat en aquest plenari- doblers públics per a la defensa dels interessos particulars, i on fan aquests estudis?, on fan aquests estudis alternatius a les delimitacions de costes que estableix la demarcació? També la premsa s'ha fet objecte d'aquests problemes. Obres Públiques paralitza, per manca d'autorització, obres a Sant Josep. Sant Josep, un municipi en què es planteja una delimitació diferent de la que planteja Costes, s'entra en contencions contra Costes, i què passa aquí?, quin és el motiu pel qual es paralitzen unes obres que no tenien autorització? A la zona on es pretenien realitzar aquestes obres afectades pel desllindament del domini públic marítim terrestre, i que no per açò no es poden dur a terme, i que per açò és que el Govern contracta estudis alternatius, per fer front a aquesta delimitació, es dóna la circumstància que l'empresa propietària d'aquest grup de cases és Ibifor; Ibifor, vinculada a la família del Sr. Cañellas, ja que una de les seves accionistes és la dona del president de la Comunitat Autònoma. Per tant, els motius són clars, és sempre el mateix, sempre és la defensa dels interessos privats utilitzant recursos públics, sempre per la rebaixa del que és el nostre medi ambient, sempre per la rebaixa de la protecció que dóna en aquest cas la Llei de costes.

Però no només és en aquest aspecte de confrontació entre administracions el que preocupa, també, per buidar de continguts la Llei de costes, per disminuir la protecció de la costa, el Pla de ports esportius desenvolupa una tipologia d'instal·lacions nàutiques previstes -quan la desenvolupa- i observa una definició totalment maximalista d'aquest tipus d'instal·lacions, com són per exemple els varadors, amb unes possibilitats evidentment d'esplanada, edificació, zona d'aparcament, serveis annexos, amarraments, etc. que, afegit a una menor exigència en la documentació per a la seva tramitació, pot donar lloc a desviar la demanda que ports esportius en aquest tipus d'instal·lacions en detriment de les neces-

sàries garanties mediambientals, i és un altre exemple, s'hi defineixen de manera maximalista totes les possibilitats que donen una sèrie d'instal·lacions en què es rebaixa, a la vegada, l'exigència de documentació a presentar, i a partir d'aquí, evidentment, qui en surt perjudicat? El nostre litoral. També, evidentment, per buidar de contingut la Llei de costes, per rebaixar la protecció del nostre litoral, els criteris generals elaborats per a les instal·lacions, per als serveis de temporada a les nostres costes, amb el Pla d'ordenació del litoral que el Govern treu, pretenien augmentar tan just l'ocupació privada de tota aquesta zona de domini públic marítim-terrestres front, fins i tot, a la Llei d'espais naturals. (...) problema competencial hi ha l'amenaça certa i real de la rebaixa de la protecció del litoral; la perversió, en definitiva, dels objectius establerts a la Llei de costes.

Però front al conflicte, és clar, els socialistes reclamam -i crec que és imprescindible fer-ho així- acord. Demanam exercici de les competències pròpies evidentment, l'ordenació del litoral és una competència pròpia d'aquesta comunitat, però açò sí, respectant evidentment els principis bàsics que la Llei de costes estableix. Demanam respecte per la protecció del domini marítim-terrestre amb la finalitat d'assegurar tant el manteniment de la seva integritat física i jurídica com el seu ús públic i els seus valors paisatgístics. Per açò, és necessari l'acord entre administracions i és necessari el respecte al que són els principis bàsics que emanen de la Llei de costes. Gràcies.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Per part del Govern, té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Vostè, Sra. Barceló, és molt centralista, més centralista que la gent de Madrid, cregui'm. Tanta sort que jo (...) que sí negociàs una transacció no tenc davant un nivell d'intensitat de diàleg com el seu, amb una visió centralista. D'altra banda, el que queda clar una vegada més és que vostè llegeix el que li escriuen, o el que escriu, els dissabtes, com deia un diputat un dia, i no sap el que el diu.

Avui en dia hi ha un debat respecte de dues normes, una és un decret relatiu a pla d'ordenació de litoral. Jo pens que ningú d'aquesta cambra no discuteix que Balears hem de tenir una autonomia plena per ordenar el litoral. No significa autoritzar usos, significa distribuir (...) d'us. Una altra cosa, avui en dia, amb el Govern central, hi ha un contencions motivat per un plantejament

un poc ambicions del Govern balear sobretot, que és el tema d'intentar ordenar *el espacio marítimo litoral*, que és on hi ha molt de desordre; no obstant això, l'Estat diu: Això és meu, però jo no hi actuo, però el Govern balear no hi pot actuar. Jo voldria -tenc aqueixa ambició- que, així com volem regular de forma decidida una millora d'usos a la zona de bany de platja, poder crear una coherència d'ús respecte del que és la zona de bany -aigua-; en aquest sentit, pareix que avui en dia a Balears qualsevol particular pot arribar amb la barca i tirar el ferretó o el mort on vulgui, que qualsevol enyor amb una moto aquàtica pot entrar on vulgui. Cregui'm que avui en dia (...) medi i respecte aquest decret, el qual per a mi és un decret molt ajustat, aprovat pel Consell consultiu i molt analitzat, estriba de forma essencial en el que és espai marítim bany -aigua- i en un problema d'aplicació jurídica de certs informes vinculants o no, que són temes menors per a mi. Tenc el convenciment que si vostès no fan res per evitar-ho, en poc temps hi haurà un acord. Ara comença a passar pena perquè ja m'imagin una altra vegada més que anirà a Madrid a empenyar, que és el seu fort, perquè ho fan així. No, senyor meu, això d'empenyar no ho vaig dir jo, ho va dir un diputat seu, va dir que l'oposició ha d'empenyar i ho fa molt bé.

Bé, continuarem. El Pla de ports esportius. Quant al Pla de ports esportius avui en dia encara no tenc una demanda.

No, això d'empenyar no ho he dit jo, ho varen dir vostès, va dir que l'oposició ha d'empenyar, i aquí un empenyador número u i una empenyadora número u. Les coses com són.

Pla de ports esportius. Avui en dia el que tenim..., perdó és la (...) que quan s'estudia realment és molt pobra, perquè resulta que l'autoritat portuària de Palma fa una lectura del que és port d'interès general, en el sentit -perquè se'n faci una idea- que en considerar que hi havia una classificació portuària relativa al que és activitat portuària neta i una sobreincidència a efectes tarifaris, resulta que des de Puerto Portals fins al Molinar és competència, de qui? Del Govern central o no? De l'autoritat portuària. És un problema de burocràcies, cregui'm. També hi ha un problema respecte d'una discussió, peregrina per a mi, respecte de la competència quant a varadors, perquè en l'Estatut d'autonomia no apareix la paraula varador. Tenim competència en ports esportiu i no en tenim en varadors, és mal d'entendre, però bé, sigui com sigui, el que és important és saber que el Govern balear hi ha actuat de forma molt seriosa, ha vehiculat informes a (...) consultiva, ha estudiat bé aquest assumpte i avui en dia ens trobam, gràcies a Déu, davant uns senyors que coneixen els temes i que actuen amb un criteri d'ordre. Jo tenc el convenciment que, excepte que hi hagi una intrusió d'uns tercers, en poc temps hi haurà un acord; em sabrà molt de greu perdre una competència que jo pens que seria molt (...) del Govern balear en el que és l'ordenació de l'espai marítim de bany, perquè crec que avui en dia hi ha molt de desordre. No obstant això, si fallàs aqueixa negociació en aquest sentit, a continuació, el dia següent, el Govern balear treurà un decret que reguli usos recreatius en aigües

interiors, i si me l'impugnen, mala sort, però la meua missió és intentar avançar, amb dificultats, per uns camins que moltes vegades no són còmodes, perquè qualsevol administració, sigui la central, autonòmica o local, a l'hora de (...) competències això no ho entén. Tercer, no vull admetre mai que vostè digui que nosaltres fem desllindaments alternatius per afavorir ningú; pens que nosaltres, en raó del que marca la Llei de costes, estam obligats i facultats a intentar posar damunt la taula un punt de vista particular del Govern balear, i no fem altra cosa. El que vostè diu i que repeteixen constantment cregui'm que ja arriba a fer..., és una qüestió odiosa i que l'opinió pública arriba ja a estar cansada de tots nosaltres i que el debat sigui imputar coses de les quals realment no hi ha un fonament després, només dic això.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Grups que vulguin intervenir per fixar la seva posició? Per part del Grup MIXT, té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Senyores i senyors diputats. Debat aspre, i crec que no és massa constructiu el que hem sentit fins ara. Jo l'únic que puc dir en aquests moments és que la nostra posició és, respecte de competències per part de Costes cap a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, les màximes. Nosaltres, com a partit nacionalista, en el cas d'Unió Mallorquina, defensarem que aquestes competències siguin màximes per a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, sigui on sigui. I la segona part, que és allò del desllindament alternatiu, o dels termenaments alternatius, aquests que diu el conseller, o sigui, que ha imputat la senyora que ha fet ús de la paraula abans a interessos particular que hi ha al darrera, esperarem a veure les propostes de resolució i llavors ja en parlarem, perquè en aquests moments no hem tret..., el Partit Socialista diu que s'afavoreixen interessos particulars, evidentment nosaltres estam en contra d'això, i el conseller diu que no és ver; bé, esperem que surtin més dades a aquest respecte, llavors ens hi pronunciarem.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Per part del PSM i EEM, té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Aquest debat és un dels debats clàssics, on hi ha un conflicte competencial i on el Grup Parlamentari Socialista defensa unes lleis aprovades en el Parlament, a Madrid, i llavors aquí hi ha la part contrària, on el conseller d'Obres Públiques del Govern balear defensa les seves competències. Nosaltres

meva uns rquè ica o rtén, osal- ngú; i de runt ar, i ixen una star itar les-
 I que veim és que aquest tema és molt delicat, actualment està d'una manera que crec que l'opinió pública està ben embullada. En el tema del litoral i de costes, no només l'Administració central i l'administració autonòmica hi tenen part, sinó que són moltíssims d'altres punts els que ajuden que aquest tema no estigui gens clar. Els ajuntaments hi participen recollint els expedients per a l'ocupació d'instal·lacions en el litoral. També hi ha la comandància de marina, que hi té competències en matèria de seguretat. Per tant, hi ha quatre administracions com a mínim que tenen competències sobre el litoral.

Hem vist pels mitjans de comunicació, i ho hem sabut, que el Pla de ports esportius està impugnat per part de l'Estat, després hi ha aquest altre conflicte dels desllindaments, que pareix que s'invadeixen propietats privades.

En el que nosaltres voldriem també incidir és sobre el tema dels accessos a les platges. La Llei de costes deixa ben clar que els accessos a les platges han d'estar garantits per a tots els ciutadans. Només voldriem recordar una cosa, és que hi ha bastant crispació en aquests temes. A Menorca coneixen bé el problema que hi ha, però els voldria recordar, per si hi podien intervenir en certa manera, un cas que hi va haver l'any 88, quan un ajuntament va demanar específicament que Costes fes una expropiació d'un camí perquè havia estat obert des de temps immemorable, i en un moment determinat, perquè hi va haver una operació especulativa en aquells terrenys, s'hi van posar barreres i els ciutadans que tota la vida havien anat allà varen estar privats de poder-hi accedir, a aquesta platja, que és Cala Varques; Costes, en aquell moment demarcació de Costes, va incoar un expedient d'expropiació d'aquest camí, sol·licitat per l'ajuntament, en fa vuit anys i encara ara estam igual, o sigui que aquest expedient també ha anat molt endarrerit. Això hauria creat una jurisprudència impressionant i hauria creat un precedent que a la millor hagués pogut servir d'exemple a altres indrets, com Menorca, per exemple, on tenen ara aquest problema dels accessos a les platges.

Pel que fa a tot aquest tema, i ja per acabar, esperam veure les propostes de resolució que dugui el Grup Parlamentari Socialista. Nosaltres demanariem que hi hagués el màxim de diàleg possible perquè cadascuna de les administracions sabés exactament què és el que hi pot fer i perquè el litoral no patís aquestes bregues que, en definitiva, no condueixen enlloc més que a la crispació dels ciutadans i més que a la degradació del propi litoral.

Sra. Barceló, nosaltres esperam veure amb molt d'interès les propostes de resolució que hi durà, i les estudiarem per veure quin suport li podem donar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Per part del Grup PP-UM, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Al hilo de esta interpelación, hemos tenido oportunidad de leer con cierta atención el recurso que con motivo de la aprobación del Plan de puertos deportivos ha presentado la Administración central, el recurso en contra de la aprobación de ese plan. Realmente, todo lo que se me ocurre decir es que produce verdadero sonrojo, y no me refiero a los argumentos jurídicos, que los tiene, y seguramente interesantes o de peso, no voy a entrar en la discusión jurídica. Pero hay que ir a los argumentos de fondo. Antes los ha citado el conseller, pero, de todas maneras, me gustaría volver a incidir en ellos, son dos básicamente, dos.

El primer argumento para presentar un recurso contra un plan de puertos deportivos que, en definitiva, y como ya hemos dicho muchas veces, es un plan de defensa de costas de Baleares, es que la zona exterior del puerto de Palma, concretamente desde cala Figuera hasta el cabo Enderrocat, está incluida en el plan, efectivamente, está incluida, está incluida en los planos, a pesar de que en la literatura, y se recoge precisamente en el recurso, se reconocen las competencias de la Administración del Estado sobre esas zonas, pero de todas maneras en los planos se grafían algunas zonas de defensa, entre ellas algún área natural de especial interés, como sin duda recordarán. Por consiguiente, todo lo que hace el Pla de puertos deportivos es defender algunas zonas de costa de esta zona segunda o zona de maniobra i eventual fondeo del puerto de Palma que, como digo, cubre prácticamente toda la bahía de Palma. Ése es uno de los argumentos.

El segundo argumento es que el Plan de puertos deportivos de la Comunidad considera instalaciones deportivas cosas como varaderos o embarcaderos. Estamos hablando de la Calobra, de Formentor, de los varaderos de Valldemossa, etc., seguramente casi todas las señoras y señores diputados conocen alguno, son instalaciones absolutamente de tercer orden, instalaciones que no tienen ninguna trascendencia y que parece pintoresco que tengan que estar en manos de la Administración del Estado.

Insisto en que no entro en argumentos jurídicos, tengo aquí tanto los de la Administración del Estado como los de la Administración de la Comunidad Autónoma y no entraré en ellos, porque no es desde luego misión mía ni tengo la capacidad suficiente para discutirlos, pero insisto sobre todo en las dos cuestiones fundamentales que motivan este recurso. Yo creo -con esto acabo la cuestión del recurso- que cuando al final dice que "en cualquier caso la ejecución del plan aprobado -dice la Administración del Estado, por esas dos razones que he dicho- causará grave perturbación al interés general y perjuicios irreparables o de difícil reparación al Estado y a la autoridad portuaria" realmente, una de

dos, o se ha perdido el sentido común o realmente se dice todo esto desde el más absoluto e increíble y feroz sectarismo. Quiero creer que haya un poco de todo, pero quiero creer también que hay un poco de sentido común y que este tema pueda reconducirse.

Respecto a la otra cuestión fundamental que se debate aquí, la de los deslindes, yo estoy tan *in albis* como creo que lo está la mayor parte de las señoras y señores diputados. Se habla de si se hacen líneas de una forma o de otra. Yo creo que eso hay que concretarlo, precisarlo y desde luego demostrarlo, no va le a estas alturas, cada vez que se sale aquí y se coge el micrófono, acusar a los demás, hacer juicios de intenciones y juicios de valor sin ninguna prueba que los apoye. Nada más, muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENTE:

Gràcies, Sr. González i Ortea. En torn de rèplica, té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc, per ser una cosa molt puntual, m'agradaria contestar a la Sra. Vadell respecte d'accessos a platges. És un tema que aquí ja havíem debatut en altres ocasions. Respecte de la possibilitat o no d'expropiació, com l'única manera, vista la voluntat política dels ajuntaments o del Govern del Partit Popular, l'expropiació, la imposició de servitud de pas, evidentment és el camí pel qual nosaltres hem optat, i ajuntaments socialistes aquest estiu tindran el procés d'expropiació acabat perquè des dels ajuntaments s'ha pressionat i s'ha col·laborat amb l'Administració perquè aquests expedients estiguin tancats. Per tant, tindrem accessos públics als municipis socialistes, tindrem accessos tancats als municipis on governa el Partit Popular, i açò és senzillament qüestió de voluntat política, com en tantes altres coses.

Visió centralista? En absolut. El que nosaltres volem deixar clar en aquest debat és que no és una qüestió competencial de purs tràmits administratius entre una administració i una altra. El problema és molt més greu, aquesta comunitat autònoma té les competències exclusives en ordenació del litoral des de l'any 83; per tant, eren capaços des d'aeust any d'ordenar el litoral si vertaderament el Govern del Partit Popular tan clar tenia la seva necessitat d'ordenació, però evidentment no és necessària, fins que no entra en vigor la Llei de costes, la confrontació i la voluntat de rebaixa dels objectius que preveu la Llei de costes, i aquest és el fons, el contingut, de tot el contenciós, tot, rebaixar la protecció de costes, rebaixar i privatitzar l'ús del domini públic, és així de clar. No han rallat dels estudis alternatius que fa en contra la Demarcació de Costes, on? A ajuntaments on hi ha problemes concrets o amb propietats concretes de gent lligada al Partit Popular, i és així de clar. Defensen els interessos privats, l'ocupació privada, de la zona de domini públic. Per açò, reclamen i entren en conflicte amb l'Administració de l'Estat, la qual té com a mínim la decència de

defensar una llei aprovada, cosa que vostès evidentment haurien de fer. Garantir l'ús públic de la mar, de la seva ribera i de la resta de domini públic marítimo-terrestre, sense cap altre tipus d'excepció que les derivades de l'interès públic degudament justificat. I aquí, en açò, no entra en absolut cap de les normatives que estan suspeses en aquest moment.

El Pla de ports esportius. La descripció de les possibilitats que pot tenir un varador són molt més superiors, evidentment, que les que seria indispensable que tinguessin, per què? És clar que ho reclamen, facem-hi més ocupació, facem-hi més edificacions, facem-hi més amarraments amb més capacitat i amb més facilitat perquè es creïn varadors pertot. Privatitzem, en definitiva, el que és la zona de domini públic, i a més a més, facilitem i reduïm els tràmits necessaris per a la seva concessió. Aquí hi ha el conflicte. No són tràmits burocràtics, són tràmits necessaris per tenir autoritzacions. I evidentment que fan rebaixa de protecció, rebaixa de tramitació. Opten -repetesc- per l'ús privatiu del litoral en front de l'ús públic del litoral, i amb açò no estam d'acord.

Les competències són seves evidentment, però vostè ha estat incapaç de tirar-les endavant d'una manera ajustada a la llei, i si no, el Tribunal Superior de Justícia no els hauria suspès aquestes lleis, a més a més de les assistències tècniques pagades, dels assessoraments tècnics pagats, a més a més de tot aquest conflicte, vostè ha estat incapaç de tirar res endavant, i açò ho diu la justícia, no ho diu ningú més, i les proves en són ben clares. Per tant, Sr. Reus, si vostè vol lluitar en contra de les lleis i dels drets dels ciutadans, allà vostè; d'entrada aquí tindrà oposició, li agradi o no li agradi, tant m'és, perquè vertaderament està demostrant una total incapacitat per atendre les demandes socials i per respectar els drets que les lleis ens donen. Per tant, aquí lluitarem. Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENTE:

Gràcies, Sra. Barceló. En torn de contrarèplica, Sr. Reus, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo som incapaç d'aguantar-la més, Sra. Diputada. Quan aquí tot és ignorància i tot és demagògia, quan diuen coses que avui en dia..., en una fase cautelar, el Tribunal Superior dicta una suspensió, amb la qual cosa dona la raó a l'Estat, és realment dir qualsevol cosa; a partir d'aquí, vostè m'ha de perdonar, però jo som un home de dret, i tot això per jo ja ha pegat pel terra. Vostès surten

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

II.2) Interpel·lació RGE núm. 4/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa al Pla quadriennal d'habitatge.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona interpel·lació, que és la 4/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa al Pla quadriennal d'habitatge. Té la paraula, pel grup interpel·lant, la diputada Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. La interpel·lació és sobre un tema que creim prou interessant: l'execució del Pla de l'habitatge 1992-1995. Es pregunten que hauriem de començar aquesta interpel·lació per demanar al Govern de la Comunitat Autònoma si ha tingut -si té- voluntat política per prioritzar el problema de l'habitatge amb la seva actuació política. La pregunta no és gratuïta, la voluntat política és la condició prèvia per a l'èxit a qualsevol programa, èxit no aconseguit per la nostra comunitat autònoma per resoldre la demanda d'habitatges existents al llarg dels darrers anys, èxit no aconseguit si observem el grau de compliment dels objectius que el propi Govern d'aquesta comunitat autònoma es fixà a aconseguir l'any 1992 en el marc del pla de l'habitatge.

No hi han mancat recursos econòmics aquesta vegada perquè puguin plorar, no hi ha mancat demanda ciutadana, sol·licituds de ciutadans respecte d'habitatges, demanda que es manté encara en dos mil sol·licituds d'habitatge social, d'habitatge protegit de règim especial per a persones, per a famílies, més desfavorides, amb nivell de renda més baixa.

Què ha passat a la nostra comunitat autònoma per ser la segona per darrera en compliment dels objectius proposats?, què ha passat a la nostra comunitat autònoma per estar en aquests moments amb un grau de compliment respecte dels objectius que ella mateixa es va assenyalar en un 68'9%? Per estar per sota de la mitjana de totes les comunitats autònomes que ja han complert amb el 96'8% dels seus compromisos; 27'9 punts per sota de la mitjana de l'Estat és el resultat de la gestió d'aquest Govern de la Comunitat Autònoma en matèria d'habitatge. Aquests negatius resultats obliguen el Govern de la Comunitat Autònoma a donar explicacions als ciutadans sobre per què duim deixades de fer en aquest moment 2.550 actuacions, 2.550 habitatges a les Illes, donar-los explicacions i reaccionar davant de la possibilitat que es revisin els objectius inicials que la nostra comunitat autònoma, tal com preveuen les clàusules del conveni signat, hi deixem de rebre, en aquesta comuni-

quí a fer el seu discursset, a començar a dir una sèrie de barbarats, jo ja no ho entenc, diuen coses com els varadors, quina importància tenen els varadors?, vostè pensa que el Govern balear vol fer una política de varadors? Per altra banda, en un varador no hi ha amarraments, però bé, és igual. Vostès diuen unes coses curiosíssimes. El Govern balear aquí ha intentat de forma decidida i clara fer uns plans restrictius respecte de ports i respecte d'ordenació del litoral, respectant que l'Estat és qui autoritza i qui dóna usos. El Govern balear pot definir ubicacions d'usos i intensitat d'usos, res més que això. Hi ha un problema -ho repetiré perquè veig que a vostè li entren les coses a poc a poc- respecte de l'aigua de bany, nosaltres pensàvem que seria molt interessant que el que avui en dia passa a molts de llocs a Mallorca, a Menorca i a Eivissa no es donàs. Estam intentant, per altra banda, passar tot el que són quiosquets, instal·lacions físiques desmuntables, a la part de servitud de protecció; estam intentant baixar intensitat d'ús de platja respecte de parasols i hamaques, i ho fem amb la bona voluntat de pensar que nosaltres, en estar aquí, ho podem fer millor que ningú, ho fem pensant que l'Estat mateix ens reconeix que som competents quant a autorització.

Quan he pogut parlar amb gent qualificada del ministeri, no tenc estrictament un problema seriós, tenc un problema real amb una petita burocràcia molt determinada, molt d'aquí, de port de Palma, que té una lectura molt desfasada del que és un poquet l'autonomia i es pensen que una classificació econòmica de control determina una competència territorial. Són temes que jurídicament són interessants, són temes que són discutibles. Cregui'm vostè que jo, si fos una persona tan eixelebrada, diria: "Venga, ara esperarem que hi hagi una sentència d'aquí a dos o tres anys i ja ho veurem". Jo estic intentant fer el que puc, m'aproxim a Madrid, per intentar trobar un camí, un esquema de solucions, i tenc fins avui en dia la gran sort de dir que he trobat gent molt qualificada que, un pic que han entès el plantejament, fan enrera segons quines posicions. Ara m'espanta que d'aquest debat surti una reticència de Madrid a modificar el plantejament inicial, que és flexible. No volem altra cosa, el Govern balear, que fer les coses ben fetes, amb mesures d'ordre, molt pròximes a ajuntaments, que tenen molt a dir quant a usos, quant a situacions i intensitats d'usos de platges. Jo abandonaré la tesi d'actuar en *espejo marítimo interior*, és una pena, pens que hi ha molt de desordre, però jo no hi actuaré de moment, tal vegada més endavant faré un altre decret on reguli usos recreatius. Cregui'm que per a mi el que és important no és el debat competencial, és intentar donar solucions als administrats i no ho puc aconseguir perquè moltes vegades em trob que, d'un dia per l'altre, en base a una instrucció sobtada, el darrer dia de termini, se'ns impugna una ordre. Quan parles amb ells sempre et diuen: "*Hombre, una decisión extraña en el último momento. No entendemos el porqué*". Ens seiem, començam a discutir els temes i de moment les coses van bé. Jo vull demanar públicament en aquest parlament a tots els grups que a partir d'aquest moment, per favor, ens deixin, al Govern balear, actuar directament sense intromissions amb el Govern central per intentar trobar-hi un acord, això és tot el que deman, que és molt.

tat, el finançament corresponent a aquestes actuacions que no s'han fetes i que pot suposar la xifra de més de 1.100 milions de pessetes. S'han de donar explicacions i extreure del debat propostes per tal de millorar el compliment dels objectius que es volien aconseguir l'any 92, sobretot perquè en el temps, en comptes d'anar endavant, anam endarrera, i l'execució del pla en aquest darrer any, el 1994, fins a dia 31 d'octubre, batem el rècord de la ineficiència.

Sr. Conseller, amb vostè al davant, aquest any som la darrera comunitat autònoma respecte de compliment d'objectius; amb vostè al davant, el 1994 només hem complert una part molt petita dels resultats que inicialment havien de fer, el 44'4%, davant d'una mitjana de l'Estat del 80'2%. Per tant, és necessari que aquestes explicacions d'aquesta gestió tan eficaç, evidentment amb tota la ironia del món, vostè realitza. El resultat global, per tant, és que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha aconseguit un nivell de compliment d'objectius amb què es va comprometre del 68'9%. Només -repetesc- una comunitat autònoma ens ha superat en ineficàcia: Cantàbria, amb el 52'1%. tota la resta de comunitats autònomes han aconseguit millors resultats i han arribat a compliment d'objectius que superen el 100% de les actuacions previstes; 116, 112, 110..., comunitats que han gestionat correctament les possibilitats que els donava el Pla de l'habitatge i que, per tant, han superat fins i tot poder aconseguir superar els seus propis objectius.

Els recursos estatals que havien d'haver rebut ja aquests anys que ja duim de pla..., repetesc que l'Estat ha deixat d'invertir aquí directament més de 1.130 milions de pessetes i hem perdut la possibilitat de construir 2.250 habitatges.

Per tant, quina és la valoració global de la qual demanem explicacions a aquest govern?, del grau baix de compliment en el seu conjunt, del grau molt baix de compliment en els objectius en matèria de sòl, grau de compliment del 50'5%, sent-ne la mitjana de l'Estat del 72'4, i grau molt baix de compliment dels objectius en matèria d'habitatge de protecció especial en règim especial. Un grau de compliment en aquest tipus d'habitatge, que -repetesc- és l'habitatge per a la gent amb manco recursos econòmics, en què la Comunitat Autònoma ha complert els seus objectius en un 72% front a una mitjana estatal del 121%. Aquest fet en habitatges de protecció oficial en règim especial clama al cel, clama al cel perquè són els habitatges per a la gent amb manco recursos econòmics i on la responsabilitat de l'administració autonòmica és més gran, perquè són fonamentalment habitatges de promoció pública, tal com assenyalava el conseller d'Obres Públiques, el Sr. Saiz, quan va venir a aquest parlament a explicar el Pla de l'habitatge. el Sr. Saiz ho tenia clar, deia textualment que "*son las únicas en las que hay compromiso de la Administración para realizarlas*". I precisament és en aquestes on tenim manco, compliment a nivell general. Per tant, a més a més d'aquestes dades, també el Sr. Conseller crec que ens ha d'explicar, als ciutadans d'aquestes illes, l'augment de la ineficàcia del Govern durant l'any 1994, amb les dades de compliment, que vertaderament són preocupants.

Què passa a la nostra comunitat, senyors del Govern? Que és incapaç d'executar i aprofitar al màxim les disponibilitats financeres que l'Estat ens ofereix en un programa d'habitatges, on la Comunitat Autònoma participà definint quins eren i quins són els seus objectius. La seva deficient gestió -mala gestió-, que va en augment, ens ocasiona pèrdues econòmiques, pèrdues financeres que vertaderament lleven possibilitats d'inversió a aquesta comunitat i no ajuden a solucionar la demanda d'habitatge que existeix aquí encara insatisfeta. Per tant, demanem al Sr. Conseller, quins són aquests motius i quines són les mesures que, des de la seva conselleria, es poden preveure per millorar la gestió per complir els objectius que es van establir l'any 92. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Té la paraula, en representació del Govern, el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Començaré per dir que a Balears no tenim competència en carreteres i que el Govern central no hi gasta en carreteres. A Balears, el Govern central no hi té competència en habitatge, però sí que se n'hi gasta en habitatge. Hi ha una teoria (...), es diu *standing power*, el poder de la despesa, on el Govern central, en matèria d'habitatge, ha volgut imposar, considerant que tenia recursos, una política d'habitatge. Recordareu tots vosaltres, senyors diputats, que hi va haver un debat intens fa uns anys respecte d'aquest tema, perquè s'endevinava que Balears no és una regla comuna en el conjunt nacional, en tema d'habitatge social, i ho explicaré.

Aquí ens trobam que es parla molt aviat de protecció oficial, règim general o règim especial. Molt poca gent sap el que és. Un i l'altre afecten col·lectius de ciutadans distints, en relació amb el que són entrades de recursos; és a dir, el règim especial és per al col·lectiu més desfavorit de la societat, gent que té unes entrades per sota de 3'5 del salari mínim. En aquest sentit, hem d'entendre que a Balears ens trobam que el Govern balear no actua en habitatge, qui actua en habitatge és el promotor d'habitatge, el Govern balear està a l'espera que hi hagi iniciativa privada que vulgui llançar projectes, promoció d'habitatge públic, sigui de règim general o sigui de règim especial. Aquí ens trobam que Balears és la regió espanyola on hi ha menys promotors d'habitatge especial, només l'Ibavi actua avui en dia a Balears en règim especial. Pel que es veu, hi ha un mercat distint, en el qual els promotors privats tenen més interès on actuar. No tenim, per desgràcia, demanda de crèdit per part de particulars per fer unes porcions definides a un sector poc privilegiat; no obstant això,

Ibavi, en solitari, excepte vint habitatges, ha desenvolupat una política en els anys 92, 93 i 94 on ha desenvolupat un total de 549 habitatges excepte 20 -perdoni-, 529, la qual cosa ha significat cobrir el 69% respecte del percentatge que teníem assumit; en solitari, l'Ibavi. No hi ha cap regió espanyola on una entitat pública hagi assumit un percentatge d'execució d'habitatge especial, que és l'important a aquests efectes, en solitari; a altres regions hi ha la sort, o desgràcia, no ho sé, que hi ha tal demanda d'aquest tipus d'habitatge, on promotors i particulars s'han tirat de forma decidida a fer aquest tipus de promoció.

Per altra banda, a Balears, l'Administració, com hi actua? Hi actua exactament ben igual que a la catalana o a la madrilenya; estam a l'espera que vinguin a l'Administració promotors a demanar crèdits per finançar operacions. Nosaltres, avui en dia, en el que és per exemple el règim general, la quantitat que hi havia prevista per als anys 92 a 94 era de 2.700 habitatges; avui en dia hi ha hagut interès per part de particulars, promotors, a desenvolupar 3.235 habitatges; el Govern balear n'ha classificades 3.028. És a dir, quant a classificació, estam 19 punts per sobre del que era el marc operatiu. També passa que el món bancari no és el mateix a Balears que el que hi pugui haver a Andalusia; a nivell financer, hi ha altres demandes on tal vegada el finançament d'aquest tipus de projecte no és l'interessant que pugui ser a altres regions, i en aquest sentit, veim perfectament que, en fer una comparació respecte del que és activitat administrativa, que és el moment en què l'administració acaba per dir que això està classificat, estam per sobre de l'objectiu. A partir del moment en què això entra en el banc, aquí el Govern balear i el Govern central en perden el control, és una relació directa entre promotor i entitat financera. Vull explicar això, en el sentit que si per favor veiessin les dades així com s'han de veure, que és en base a gestió administrativa, veurien que, arribat un punt, que és quan l'Administració en perd el control, que és quan deim: "Això està bé i d'acord, endavant, ves al banc". Quan entra en el banc, nosaltres no hi podem fer res de res, i per desgràcia veim que certes operacions formalitzades (...), però jo vull recordar que del tram més important, que és habitatge de règim especial, avui en dia a Balears hi ha un èxit i un fracàs, un fracàs perquè no hi ha promotors privats que vulguin assumir aquest tipus de projectes, però jo vull recordar l'esforç que en solitari fa l'Ibavi, que depèn del Govern, per assumir tot sol una demanda molt important d'un segment de població que té molts de problemes i que crea molts dificultats quant a emplaçament.

Vostè m'ha recordat molt -la seva intervenció- allò que diu Borja Carreras. És curiosíssim que, quan ve a les Balears Borja Carreras, ràpidament dir aqueixes coses, quan ens veim allà, a Madrid, a la sectorial d'habitatge, no ho pot dir així, perquè els superiors li diuen: "Això no és ver, les dades no són aquestes, les dades es veuen així", quant a operacions classificades. El Govern balear no pot ser responsable que avui en dia a Balears hi hagi moltes cases de protecció oficial fetes i no venudes, que hi hagi, per part de promotors privats, una reticència enorme entrar en la promoció especial,

i tercer, el que no podem fer nosaltres tampoc és entrar en els bancs a dir-los: "Escoltau, a Andalusia, les caixes d'estalvi hi actuen millor que vosaltres", no hi podem entrar, per desgràcia, a mi m'agradaria molt. Això és tot.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller, Torn de fixació. Per part del Grup Parlamentari MIXT, Sr. Peralta, té la paraula.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Evidentment, aquest és un debat, com moltes vegades, de dades que es posen aquí dalt, en la tribuna, i es fa molt difícil fixar una posició en un sentit o en un altre, fins que, suposem-ho, d'aquesta interpel·lació d'avui vindrà una moció subsegüent, i serà el moment realment no de fixar la posició, sinó de definir quina ha de ser la nostra postura, però evidentment aquí s'han posat unes dades que, com ja s'ha manifestat per part del conseller, des del meu punt de vista no són del tot encertades. Crec que els percentatges que s'han donat s'haurien de revisar, i evidentment hi ha una dada que és fonamental, tenint en compte d'on vénen aquestes dades, i de quin punt de Madrid, a mi em mereixen poca fiabilitat i poca credibilitat, sabent qui és el director general de l'Habitatge i quines han estat les seves actuacions.

Per tant, jo també crec que el Grup Mixt, en el seu moment, tindrà segurament, tal com van les coses, postures diferents, però en aquests moments, quant a fixar la posició, només pot ser aquesta, fixar la posició d'allò que sé i d'allò que intuec. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Pel Grup PSM i EEM, Sra. Vadell, té la paraula.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Efectivament, el dret a obtenir un habitatge digne és un dret constitucional i els poders públics són els que han de vetllar perquè els ciutadans tinguin aquest dret. a Balears, tota la política d'habitatge ve molt marcada pel pla quadriennal, igualment que a altres comunitats autònomes. Nosaltres hem pogut constatar que aquest pla quadriennal 92-95 no ha cobert els objectius inicials, de causes, el conseller n'ha dites unes, la Sra. Barceló, unes altres, i el cert és que encara estam en un grau de compliment del 68% dels objectius inicials, la qual cosa fa que entrem en un cercle viciós, del qual hem de sortir, que és que si la Comunitat no hi inverteix, l'estat tampoc no hi inverteix, i aquest cercle viciós -entenem- s'ha de rompre. El Govern ha estat poc actiu en aquest tema

mentrestant hi ha una demanda d'habitatge que no s'ha pogut cobrir, sigui per les causes que sigui, i jo faria una reflexió en aquests moments, que és que, així com a altres comunitats autònomes han d'anar per un camí que possiblement sigui diferent del camí que hem de seguir a les Balears, per les característiques del territori i dels condicionaments socials, aquí hi ha molt d'habitatge buit, molt d'habitatge inhabitat, i possiblement per al pròxim quadrienni, 96-99, s'haurien de fer uns convenis, s'haurien de revisar els objectius i fer uns convenis diferents i adaptats a la nostra realitat. El Govern balear hauria de poder decidir la manera i els objectius que ha de tenir, sobretot anar cap a un altre tipus d'obtenció d'habitatge, sobretot de cara a la rehabilitació, perquè entenem que és una manera de no usar més territori, pel qual no anam massa sobrants, i sobretot per la gran quantitat d'habitatges deshabitats que hi ha.

Esperarem a la moció que ens presenti el Grup Socialista, però nosaltres demanaríem a la Comunitat Autònoma que fes un esforç i que en el futur no deixàs de perdre inversions per no haver actuat conseqüentment. No pot ser que ens queixem que ens falta finançament per a unes coses i després no emprem el finançament possible per a un altre. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup PP-UM...

Per favor, prec al Grup PP-UM que indiquin quin diputat intervindrà.

Sí, Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sr. President. Un dels meus propòsits en aquest darrer període de sessions, en la matèria en què em toqui ser portaveu, serà clarament diferenciar, destriar, allò que siguin estratègies per intentar implicar el Govern, d'una manera clara en campanyes preelectorals, d'allò que realment, com a diputats, tenim l'obligació de millorar i de defensar, en benefici dels ciutadans.

En matèria d'habitatge, òbviament, no hem d'admetre cap dels diputats d'aquest parlament que es puguin fer demagògies fàcils o que sigui emprat per fer desgastament d'un govern, del que sigui. No dispòs de la documentació que sembla que la interpel·lant sí que en disposa, en relació a percentatges comparatius del pla quadriennal a nivell estatal i de les relacions entre les distintes comunitats autònomes. En un pla quadriennal com aquest, puc assenyalar que hi intervenen, a més dels interessats, que són els sol·licitants, molts d'altres implicats que també hi estan interessats (l'Administració de l'Estat, de la Comunitat Autònoma, els promotors, els constructors, entitats financeres); cada un d'ells té un camp d'actuació i hi té responsabilitats. Jo fins ara, Sr. Conseller, no he sentit que li hagin dit quines de les seves responsabilitats, quines de les seves obligacions administrati-

ves o competències del Govern balear s'han infringit, s'han demorat o han pertorbat el pla quadriennal. Per tant, també com altres portaveus, esperaré a les propostes i al raonament de les propostes, en qualsevol cas, Sr. Conseller, pel que jo conec, no és precisament el Govern d'aquesta comunitat autònoma qui sigui responsable que no s'hagi arribat al percentatge d'execució, que una altra cosa és de qualificació, en matèria d'habitatge entre el 92 i enguany. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. En torn de rèplica, té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. Quines són es competències que el Govern ha deixat de complir o quina és la responsabilitat que el Govern ha deixat de fer? El Sr. Saiz, com a mínim, era molt clar -l'anterior conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori-. Quan va venir el març a presentar quines eren les actuacions i els compromisos del Govern, els quals se suposa que el Govern manté a través d'un altre conseller, assenyala d'una manera ben clara que els habitatges de règim especial, aquests habitatges de règim especial, són els habitatges que *"se van a acometer, lògicament los promotores públics, y consecuentemente, son las únicas en las que hay un compromiso de la Administración para realizarlas"*. Són paraules del Sr. Conseller anterior, el qual, com a mínim, va ser capaç d'establir un compromís públic clar, que era fer la construcció d'habitatges de protecció oficial de règim especial que havien estat sol·licitats. Unes sol·licituds que va establir, també amb participació de la Comunitat Autònoma, l'Estat; va ser pròpiament una negociació conjunta, i el Sr. Conseller anterior estava satisfet del resultat obtingut respecte de possibilitats de finançar habitatges a les nostres illes. Creien que també eren insuficients, però bé, també el temps ha demostrat la capacitat del Govern per dir que eren insuficients. En aquest cas hi ha una cosa molt clara, que existeix una responsabilitat del Govern com a mínim per fer els habitatges de protecció oficial en règim especial, i el seu compliment és baixíssim, és baixíssim, tant d'acabats com de qualificats, tant dels tres anys com dels del darrer any, i açò no han desmentit, no s'ha desmentit aquí, perquè és així de cert, i aquesta és una responsabilitat directa del Govern, però, evidentment, el Govern no té -ho hem de dir així de clar- la voluntat política d'avançar en el que són els habitatges de règim especial, perquè aquests són, potser, els darrers que donen beneficis.

Amb qualificació provisional, habitatges de règim especial: L'any 94, un 77% de compliment front a un 155% de la resta de comunitats autònomes. Jo crec que aquí sigui tan diferent que totes les forces celestials es posin en contra del Govern, no ho puc creure. Crec

senzillament una cosa bastant més clara, que al Govern, el tema de l'habitatge, amb una demanda de la qual tampoc aquí no s'ha dit que no fos certa, és un tema que no li preocupa massa, i no li preocupa el tema del finançament, quan rallam de finançament (...), quan rallam de finançament d'habitatges, perquè aquí -repetesc-, amb la manca d'actuació que duim fins ara, duim perduts 1.100 milions de pessetes, només directament en inversions de l'Estat, a més a més de deixar de tenir-hi 2.250 actuacions en habitatge més, a les nostres illes.

I aquí, per una banda, la responsabilitat directa del Govern en el de règim especial, compromès i escrit en el *Diari de Sessions* de dia 1 de març de l'any 92, per part del Govern, açò per una banda, i per l'altra, la incapacitat de generar el dinamisme necessari com perquè la resta de pla es complís. És molt trist que hàgim de revisar a la baixa els objectius i les demandes que els ciutadans de Balears tenen d'habitatge per cedir a rebaixes d'objectius. Volem que en aquestes illes -crec que ho volem tots- es construeixi el màxim d'habitatges, i per tant, creim que, des de la Conselleria d'Obres Públiques, des de l'Ibavi, seria important presentar mesures que reactivessin aquest compliment d'objectius que el Govern, com a mínim, en habitatge de protecció oficial, hi va assenyalar, i, sobretot, el que ens sembla vertaderament incomprensible és que aquesta deficient gestió es degeneri amb els anys, i el 1994 -repetesc- quan està al davant d'això el Sr. Reus, com a conseller d'Obres Públiques, aquest pla arriba a nivells baixíssims de gestió, tan baixos que pot arribar-se a rebaixar el conveni, açò és el que ens preocupa i açò és el que no volem.

Per tant, creim que val la pena que, després d'una interpellació, es plantegin les propostes en positiu per tal de millorar el compliment d'aquest programa. Ara, evidentment, és necessari, per a l'èxit de qualsevol programa, tenir voluntat política per tirar-lo endavant. Si el Govern no s'ho creu, si al Govern li continua important molt poc el que és l'habitatge social en aquesta comunitat, poc hi podrem avançar, encara que aquí presentem qualsevol cosa. D'entrada, creim que val la pena la reflexió sobre per què a la nostra comunitat estam tan allunyats dels compliment, per què cada vegada gestionam més malament aquest pla d'habitatges i, per tant, és més necessari que mai aquest debat política sobre com, a dins la nostra societat, amb responsabilitat directa en allò que és del Govern i indirecta de tota la mobilització del sector privat, podem ajudar a tirar endavant unes inversions que no dubtam són importants per a les nostres illes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. En torn de contrarèplica, el Sr. Conseller Reus té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Vostè, Sra. Diputada, ha dit un parell de mentides grosses. Jo deix damunt la taula els quadres-resum que poden orientar qualsevol interessat amb bona voluntat, en els quals es veu que les xifres són molt distintes, on es veu que si anam a criteri dels classificats, Balears està en el 82%, no en el 44%, respecte dels finançats; són criteris.

Per altra banda, vostè ha dit, respecte de règim especial, que el conjunt de regions arriba al 150%. Ha de perdonar-me, però no hi arriba ningú, tal vegada arriba qualque regió al 143, les mitjanes estan en 80, 101..., bé, per l'amor de Déu, les coses com són, però, a més a més, jo li faig uns missions distintes: Si vostè em duu una sola regió on l'administració pública autonòmica, sigui directa o a través d'una empresa pública, gestioni percentualment tant d'habitatges especials com nosaltres, digui-m'ho, i li diré que jo hi estic molt equivocac. Vull dir que avui en dia a Balears, per sort o per desgràcia, no hi ha promotors privats que vulguin fer habitatges de l'especial. L'Ibavi en solitari assumeix una feina molt important, (...) un Ibavi doble..., bé, hauria de funcionar. L'Ibavi, d'una forma molt distinta per aconseguir cobrir..., per ser eficient i fer el doble d'habitatges avui en dia. Estic cobrint el 60% en solitari. Si vostè em diu que a una altra regió l'Administració pública fa més que nosaltres, li diré: "Mea culpa". El Govern balear no pot fer altra cosa que intentar divulgar i posar al límit unes ajudes del Govern central. El Govern balear no per finançament, es perden doblers a particulars, per desgràcia, resulta que hi ha l'intermediari -llegeixi's promotor- on no actua, i per altra banda, també he de dir que el món bancari a Balears, per sort o per desgràcia, té altres demandes.

Jo voldria tenir la possibilitat que els doblers que el Govern central té per fer habitatges, en la qual cosa no és competent, ens els deixàs, a nosaltres, per participar d'una forma més clara..., i aplicar-hi els nous criteris, perquè el que és clar és que avui en dia el problema de Balears no és el problema d'Extremadura, quant a habitatge, i avui en dia, senyora meva, ens trobam que hi ha un estoc d'habitatge de protecció oficial de règim general molt important que no surt al mercat perquè no té adquiridors, ho entén?

És a dir, el meu resum és que si vostè, senyora meva, em diu que hi ha una regió, una autonomia, on, a nivell directe, percentualment, s'hi fa més protecció oficial especial més que nosaltres, li diré que ho duia malament, però estic convençut que no, i així és tot. El Govern és responsable del que fa i, on no pot actuar, no hi pot fer altra cosa que empènyer. Sincerament, les demandes d'habitatge a Balears estan en aquest moment molt més (...) que en altra cosa, i jo particularment

estic ben content, perquè les un símptoma que som rics i que anam cap endavant. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 1998/94, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a consideració del port de Palma com a lloc d'inspecció fronterera.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon a proposicions no de llei, en el qual veurem en primer lloc la 1998, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a consideració del port de Palma com a lloc d'inspecció fronterera. Té la paraula, pel grup proponent, el diputat Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. El procés de construcció de la Unió Europea provoca una sèrie de canvis en l'estructuració dels estats que la integren, de tal manera que l'adaptació a les noves situacions que es creen arriben en alguns casos a provocar problemes, si no s'està atent des de les instàncies regionals i locals.

El primer de gener del 1993 va entrar en vigor la supressió de fronteres comercials a l'interior de l'Europa comunitària. A partir d'aquesta data, per tant, i a efectes fronterers, desapareixien els controls sobre els productes procedents dels estats membres que, a tots els efectes, quedaven considerats com a procedents de l'interior. Fins aquesta data, existien oficines d'inspecció de sanitat exterior per controlar tot el comerç de productes alimentaris d'origen animal procedents d'altres països, ja fossin aquests de la Comunitat Econòmica Europea o de fora de la Comunitat. A les Illes Balears, aquestes oficines existien a Palma, Maó, Eivissa, Alcúdia i, a més, a l'aeroport de Palma.

El 7 de gener del 1994 la Comissió de les comunitats europees va establir el llistat dels llocs d'inspecció fronterera preseleccionats per realitzar-hi els controls veterinaris dels productes alimentaris i els animals vius procedents de tercers països, és a dir, dels països no integrats en la Unió Europea. Aquests llocs d'inspecció fronterera es varen situar tenint en compte diversos factors, i entre ells destaca el relatiu al volum d'importació-exportació d'aquests productes que s'havia generat a través de les antigues oficines d'inspecció de sanitat exterior. Entre els llocs preseleccionats de l'Estat espanyol hi havien diversos aeroports, incloent-hi el de Palma, així com els ports més importants, com són el de Barcelona, el de Bilbao, el d'Alacant, el de Santander, el de Tarragona, el de València, el de Cadis, el de Màlaga, el de Las Palmas de Gran Canària, entre d'altres. El port de Palma va ser exclòs de la llista pel fet que el volum d'importació-exportació s'havia concentrat fins al moment en els països

comunitaris, el qual -aquest volum- suposava la pràctica totalitat del volum total, una petita part d'aquests països tercers. En aquest sentit, tampoc s'hi varen dur a terme les obres d'acondicionament exigides per les autoritats europees per als llocs d'inspecció fronterera.

Efectivament, les normes comunitàries referides a les condicions mínimes d'equipament i de funcionament d'aquests llocs han de garantir unes instal·lacions que permetin evitar contaminacions, alteracions dels productes, així com una higiene garantida a l'hora de permetre els controls veterinaris, la qual cosa exigia unes obres d'adequació de les instal·lacions sanitàries existents per equiparar-les a les exigències d'aquestes directives comunitàries. Aquesta decisió de no incloure el port de Palma en el llistat limita les possibilitats comercials, de tal manera que es crea una dependència respecte dels ports de la península que sí comptem amb aquests llocs d'inspecció, amb l'augment de costos econòmics i de temps que açò pot arribar a suposar. Així, no es podran enviar ni rebre, ni importar, ni exportar, aliments d'origen animal, o animals vius, directament des de Mallorca, ni evidentment des de cap altra illa, amb l'increment de costos que açò representa; tancam les portes absurdament a una activitat econòmica que tot i no ser molt important en aquest moment, podria ser-ho en un moment determinat. S'ha d'entendre en aquest sentit com una proposta de futur aquesta nostra.

No hi ha dubte que tampoc no es va tenir en compte el fet insular en els condicionants quan es va prendre aquesta decisió. En aquest sentit, ningú no pot negar que l'efecte produït a qualsevol zona peninsular per l'exclusió o no inclusió d'un port en la llista de llocs d'inspeccions fronterera sigui el mateix que a les Illes, on la dependència d'un altre port adquireix una importància molt més gran per raons òbvies, com no es pot negar que el mateix succeeix a les altres illes de la nostra comunitat, les quals hauran de dependre d'un port de la península si a cap dels ports de les Illes Balears se situen instal·lacions d'inspecció, aquestes instal·lacions d'inspecció fronterera.

Aquesta és, senyores i senyors diputats, la motivació que ens va dur a presentar la proposició no de llei amb el contingut que ara llegiré, des de l'actitud de mantenir oberta una porta cap al futur, de no tancar cap de les possibilitats que podem tenir a la nostra comunitat autònoma, i concretament, al port de Palma. Conscients que la importància en aquests moments d'aquest comerç no seria gran, no tendria una gra importància, emperò sí deixant aquesta porta oberta perquè en el futur, si adquirís importància, es pogués dur a efecte, es pogués dur a terme i aprofitar aquestes instal·lacions.

El contingut de la proposició no de llei és ben clar, i en qualsevol cas, Sr. President, m'agradaria que constés en acta una correcció a aquest, per un error terminològic, diria així: "El Parlament de les Illes Balears consi-

dera d'importància estratègica per a la nostra economia que el port de Palma sigui un punt d'inspecció fronterera. Segon, el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma perquè s'efectuïn les gestions oportunes davant el Ministeri de Sanitat i Consum i davant del Ministeri d'Obres Públiques i Transports per tal de fer possible la consideració del port de Palma com a lloc d'inspecció fronterera per realitzar-hi els controls veterinaris dels productes i animals procedents de tercers països. I tercer -i és aquí, en tot cas, on hi hauria aquesta correcció-, el Parlament de les Illes Balears insta el Ministeri de Sanitat i Consum -i en tot de dir "i la Junta d'Obres de Ports"; que ara ja no existeix" és l'Autoritat Portuària- i l'Autoritat Portuària a dur a terme les actuacions i les obres necessàries per adequar les instal·lacions portuàries a les directives comunitàries sobre llocs d'inspecció fronterera".

Esperam senyores i senyors diputats, que el contingut del sentit comú que té aquesta proposició no de llei la faci mereixedora del suport unànime de tots vostès.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Grups que hi vulguin intervenir? Per part del Grup MIXT, té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo voldria posar en relleu, per començar, el fet que una proposició no de llei que afecta el port de Palma sigui defensada per un diputat de l'illa de Menorca, el qual, a més, pertany a un partit menorquí. Jo crec que això l'honra i crec que s'havia de dir en aquesta discussió parlamentària.

Dit això, dic que donarem suport als tres punts de la proposició no de llei, perquè ens pareix una proposició molt interessant i molt necessària. Efectivament, si aquí parlem d'un règim econòmic i fiscal especial per a les Illes Balears a causa del fet insular, votar en contra d'això, d'aquesta proposició no de llei, seria contradictori amb el fet de demanar un règim econòmic i fiscal especial, per què? Perquè si hi ha una activitat importadora-exportadora, encara que sigui petita, a les Illes Balears -a unes illes, per tant-, és lògic que no tenguim un entrebancs addicional sobre el cost de la insularitat per poder fer, les empreses illenques, aquesta activitat importadora o exportadora. Això vol dir que el port de Palma ha de ser un punt d'inspecció fronterera, perquè no han d'anar, aquestes mercaderies, a uns altres ports per tornar llavors a Palma i encarir així el cost del transport.

Per tant, dit això, crec que poca cosa més se n'ha de dir, sinó que donar-hi suport, i esper que per unanimitat, i que l'Estat central se'n faci ressò i ens aconsegueixi que el port de Palma sigui un punt d'inspecció fronterera per als productes que vénen de fora de la Comunitat Econòmica Euro-

pea o per als que n'han de sortir, i per tant, que el Ministeri de Sanitat i Consum faci les obres d'infraestructura necessàries i que s'hi facin els controls veterinaris corresponents a tots els productes que surtin de les Illes Balears o que hi entrin. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Ferrà.

EL SR. FERRÀ I CAPLLONCH:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, com no pot ser menys, el grup Socialista també donarà suport a aquesta proposició no de llei. Ara bé, sí que m'agradaria fer un parell d'observacions.

Aquí s'ha dit, tant per part del Sr. Orfila com per part del Sr. Pascual, que no tenir-hi un punt d'inspecció fronterera encarriria molt els productes que venguessin de fora. Jo he de discrepar una mica d'això perquè difícilment hi vendria un vaixell i descarregaria a l'illa de Mallorca productes d'aquests. Per tant, què passa? Que vendria un vaixell aquí, hi descarregaria una part, atracament, desatracament, dues estribes; per tant, no crec que fos un problema d'encariment de productes. Ara bé, quant a una importància econòmica, no crec que sigui tan important, més aviat crec que tendria una importància d'imatge. Crec que sí que seria necessari tenir-hi aquest punt d'inspecció fronterera, però jo també vull dir que sí bé és ver que en principi no s'hi havia tengut en compte el port de Palma, a partir de maig del 94, quan una sèrie de gent particular es va interessar en l'Autoritat Portuària de Balears per realitzar-hi les gestions, es va tenir en compte i pràcticament els tràmits estan acabats. Hi ha el projecte fet, està valorat, val 16 milions de pessetes, i aquí l'únic que fa falta és que hi hagi una entitat o uns particulars que es vulguin fer càrrec de la gestió i del manteniment d'aquest punt fronterer. Naturalment, com que l'expectativa econòmica pareix que serà deficitària, no hi ha ningú interessat en fer-se càrrec d'aquest punt fronterer.

Aquí tenc una carta del president d'Afedeco, on dóna les gràcies a l'Autoritat Portuària i al seu president per les gestions fetes i per l'interès que ha posat per muntar aquest PIF, que estaria situat al moll de sant Carles, ja té el projecte fet, aquí hi ha els plànols, i en la contestació a una carta que dirigeix el president de l'Autoritat Portuària al director general de Sanitat, el Sr. Ginés Martínez de Pina, li manifesta que "*en relación con lo que expone en su comunicado de 7 de los corrientes, tengo el gusto de informarle que, con motivo a la reunión mantenida con los interesados en la sede de esta autoridad portuaria el 13 de mayo de 1994, se procedió a la elaboración de un pliego de bases y cláusulas de explotación de la infraestructura del PIF con arreglo a la*

propuesta, cuya copia se adjunta." Bé, aquí li parla de tot.

L'Autoritat Portuària no té cap inconvenient a posar aquests 16 milions de pessetes que costaria fer aquest PIF. Ara, com pareix que no hi ha cap entitat particular que vulgui fer-se càrrec del manteniment d'aquest PIF, tal vegada, a través de les conselleries de Sanitat i d'Agricultura, s'arribaria a un acord amb l'Autoritat Portuària o amb Duanes per poder-se fer càrrec del manteniment del PIF, i per tant, que això es pogués dur a terme, si pogués ser enguany, millor, i almanco seria una imatge, perquè ja dic que, econòmicament, no crec que tenguí la importància que es vol donar a aquest tema, però sí, almanco com una imatge que Mallorca disposa d'un punt fronterer, crec que seria positiu per a les nostres illes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrà. Per part del Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula el Sr. Mesquida.

EL SR. MESQUIDA I GALMÉS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Orfila, el nostre grup, que dona suport al Govern, comparteix totalment aquesta proposició no de llei, però així mateix, voldria fer una sèrie de puntualitzacions respecte del que ha dit vostè i el Sr. Ferrà, perquè hi ha una sèrie de coses que...

Jo crec que la primera premissa que hem de posar aquí damunt és que el PIF que es pugui crear al port de Balears depèn de Sanitat Exterior, i si no vaig equivocat, sanitat exterior depèn del Govern central. Per tant, en aquest moment, no tenim transferit el que és el tema de la sanitat exterior. En aquest moment, a Palma hi ha una oficina de sanitat exterior, que depèn del Ministeri de Sanitat i Consum. Per tant, és competència del Govern central.

Dit això, li dic que nosaltres compartim plenament aquesta proposició no de llei, quant al que vostè ha exposat aquí, perquè creim que és una cosa més aviat... Per ventura és ver que no té la importància econòmica que ens diu el Sr. Ferrà, per ventura és ver que en aquest moment un vaixell no descarregaria totalment en el port de Palma, però, què passarà d'aquí a un parell d'anys? Val més obrir el paraigües abans que ploqui, perquè, si no, ens banyarem, hem de mirar enfora per no caure prop. Per tant, jo crec que això dóna un prestigi i una importància econòmica, i també una importància sanitària, al port de Palma. No hem de mirar el que passa avui aquí, tal vegada no hi descarregarà el vaixell, però si hi ve un vaixell carregat de peix d'Alger, per exemple, haurà d'anar a Barcelona, no passarà per aquí perquè no hi ha punt d'inspecció fronterera. Per tant, hem de mirar el que pugui passar el dia de demà. Per tant, jo crec que és molt necessari que s'estableixi aquest PIF al port de Palma, i em consta que, per part del Govern balear, específicament per part de la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social, s'han realitzat nombroses gestions amb els organismes competents

de l'Administració central per tal de dotar el port de Palma d'un PIF.

Per això és que no es comprèn la raó per la qual el *Diari Oficial de la Comunitat Europea* de dia gener del 94, en la decisió de la comissió on es precionen els ports -els PIF- no surt el port de Balears hi consta, i, si més no, l'aeroport de Palma sí que consta, perquè a l'aeroport de Palma sí que n'hi ha un punt de PIF. No es comprèn. L'única possibilitat podria ser que l'Autoritat Portuària no volgués fer aquí les gestions necessàries que s'han de fer per dur a terme aquesta inspecció fronterera dels productes o d'arribar més aviat que hi puguin arribar de països tercers, però crec que aquest argument se sostinguí perquè és cost mínim, i en canvi, els perjudicis que ocasionen a la Comunitat Autònoma, des del punt de vista del consumidor i exportador, són molt més importants que no la despesa que pugui ocasionar això.

Ens consta, i hi ha documentació fefaent, perquè per l'he vista -aquest diputat que els parla l'ha tenguda en compte-, que s'han fet gestions nombroses amb el Ministeri de Sanitat i Consum a través de la Direcció General de Sanitat Exterior i Veterinària, així com a la Direcció General de Ports de l'Estat, a la delegació del Govern a les autoritats portuàries del port de Palma i també amb les entitats CAEB, Cambra de Comerç, Ministeri d'Indústria i Públiques. S'han fet gestions pertot a fi de poder crear al port de Palma d'un punt d'inspecció fronterera, però sé per quin motiu aquestes gestions no han arribat a port; és ver que per part de l'Autoritat Portuària s'ha fet una contestació que va fer a la Conselleria de Sanitat i Consum, però va remetre a la possibilitat que una entitat particular fes càrrec de la implantació, manteniment i conservació de les instal·lacions del PIF. Va elaborar un plec de bases i unes clàusules, però pareix que no hi ha hagut cap empresa particular que es vulgui fer càrrec del manteniment d'aquesta infraestructura. Deman jo: és ver que per ventura, una empresa particular no se'n vol fer càrrec, perquè serà deficient econòmicament, però precisament perquè és deficient, ha de continuar fent càrrec l'Administració, l'administració de la qual avui té la competència el punt d'inspecció portuària; si és deficient, però, ent, almanco ha de tenir una rendibilitat social, aquesta rendibilitat social que pugui tenir l'ha de mantenir el Ministeri de Sanitat i Consum en la Subdirecció General de Sanitat Exterior i Veterinària, que és qui avui té les competències en això. Si el dia de demà aquestes competències es transfereixen a la nostra comunitat autònoma, ja se'n farà càrrec la nostra comunitat, la conselleria corresponent, sigui la de Sanitat sigui la d'Obres Públiques, sigui la d'Agricultura, és igual, ja se'n farà càrrec però en aquest moment, precisament perquè no és rendible, considera el nostre grup que se n'ha de fer càrrec l'autoritat per la qual té les competències de sanitat exterior.

de Per tant, Sr. Orfila, nosaltres donam totalment suport als tres punts, si més no, al punt segon, Sr. Orfila, li diria que si el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma perquè efectuï les gestions oportunes davant el Ministeri de Sanitat i Consum..., el Parlament pot instar-lo, però, tant si l'ha instat com si no, el Govern -la Conselleria de Sanitat- ha fet les gestions oportunes i n'hi ha documentació. Donam suport al punt per allò que el que abunda, no fa mal. Per tant, no té cap entrebanc ni un, però que hi hagi constància aquí que la Conselleria de Sanitat té documentació que acredita les gestions que ha fet per tal que això s'aconseguís, però jo pas molta pena, Sr. Orfila, que no ho tinguem molt cru, no sé si ens ho donaran o no ens ho donaran, però hauríem de continuar fent tot els possibles perquè ens ho donassin, i també, en el tercer punt, em pareix molt oportuna la correcció que hi ha feta, perquè la Junta d'Obres de Port no existeix; d'acord amb la Llei de ports de l'Estat, de 24 de novembre del 92, ha desaparegut la Junta d'Obres de Port i ara en diuen Autoritat Portuària. Res més. Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mesquida. En torn de rèplica, Sr. Orfila, té la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Una intervenció molt breu des de l'escò, Sr. President, per agrair a tots els grups el suport que han manifestat cap a aquesta proposició no de llei que ha presentat el nostre grup. Crec que és cert que en aquest moment no podem parlar d'un volum prou important de demanda com per pensar que la importància econòmica de comptar amb aquest PIF tingués un pes fonamental, no ho podem dir, però és que tampoc ningú no ho ha plantejat així. Hem parlat tots que era una porta oberta cap al futur i que si en aquest moment hi teníem una circumstància econòmica, no sabíem quina seria aquesta circumstància demà. És cert que les inversions per habilitar unes instal·lacions perquè el port de Palma pugui comptar amb un PIF no són molt elevades i que el problema, en qualsevol cas, en serà el manteniment, però també és cert que s'han de considerar aquestes instal·lacions, o PIF, com un servei públic i s'ha de tenir en compte que existeixen molts de serveis públics no deficitaris, i que és l'Administració qui se'n fa càrrec. El que no podem fer és tirar pilotes fora i arribar a aquella situació que l'un per l'altre ens hi quedem sense PIF, sense punt d'inspecció fronterera. Nosaltres, des de la voluntat que hi hem de comptar, instam el Govern de la Comunitat Autònoma..., o proposam que el Parlament insti el Govern perquè incrementi aquestes negociacions amb el Govern de l'Estat espanyol, aquesta vegada amb el suport del Parlament i, per tant, amb el suport unànim de la cambra de sobirania popular, ha de ser molt més fàcil obtenir un bon resultat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Hi ha intervencions en contrarèplica? No hi ha intervencions.

En conseqüència, deman si es pot considerar aprovada per assentiment la Proposició no de llei 1998. Queda, idò, aprovada per assentiment.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 85/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a inclusió de carreteres de Balears a la xarxa transeuropea de carreteres.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona proposició no de llei, que és la 85/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a inclusió de carreteres de Balears en la xarxa transeuropea de carreteres. té la paraula, en nom del grup proponent, el diputat Sr. Triay i Llopis.

Sr. Moll, per favor, pot fer lectura de la part resoluciva de la proposició no de llei?

EL SR. SECRETARI SEGON:

Sí, Sr. President.

"El Parlament de les Illes Balears es manifesta favorable a la inclusió dels grans eixos viaris de les Illes Balears en la xarxa transeuropea de carreteres de la Unió Europea.

Segon. El Parlament de les Illes Balears instal·la el Govern de la Comunitat a gestionar amb la màxima celeritat davant la comissió europea i el Govern espanyol la inclusió de carreteres de Balears en la nova xarxa transeuropea de carreteres, actualment en fase avançada de tramitació i que ha d'entrar en vigor el pròxim dia primer de juliol."

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moll. Sr. Triay, té la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Poden, les carreteres de Balears, o algunes carreteres de Balears, o alguna carretera de Balears, ser finançades per recursos europeus del fons de cohesió? La resposta és que sí; sí, si els projectes, aquestes obres de carretera, si aquestes carreteres estan incloses en el que es diu la xarxa transeuropea de carreteres. Hi pot haver carreteres de Balears incloses en la xarxa transeuropea de carreteres? Sí, però queda molt poc temps per aconseguir-ho. Vull recordar a les senyores i senyors diputats que el mes d'octubre del 93 la Unió Europea va

aprovar la primera resolució de xarxa transeuropea de carreteres, i en el seu article 4 ja va establir que aquesta decisió seria aplicable fins dia 30 de juny de 1995, i hi afegia que "el consell, que es pronunciarà en les condicions previstes en el tractat, adoptarà una nova normativa en matèria de xarxes transeuropees en el sector de les infraestructures de transport, amb un enfocament multimodal, que entrarà en vigor, a més tardar, dia 1 de juliol de 1995". Per tant, això està plenament en vigor. Dia 1 de juliol de 1995 entrarà una nova xarxa transeuropea de carreteres que revisarà les anteriors, que revisarà la que provisionalment ha estat en vigor durant aquests dos anys -menys de dos anys- i que, per tant, estarà en vigor durant un llarg període de temps. En aquest moment existeix ja un document de proposta al Parlament europeu i al Consell europeu d'orientacions comunitàries per a desenvolupament de la xarxa transeuropea de transports, és un document del mes d'agost del 94. Per tant, hi ha ja una proposta, de la qual les Illes Balears no formen part, però sí que en formen part, igual que en formaven l'any 93 altres illes mediterrànies, no tan sols illes d'un tamany superior a les nostres, com Còrsega o Sicília, o Sardenya, sinó també illes que ja s'atraquen molt més al nostre tamany i a la nostra població, com per exemple és l'illa de Creta. Per tant, hi ha illes mediterrànies, i en voldria dir més, és que el Tractat de la Unió Europea, quan introdueix aquesta creació, quan crea la idea d'una xarxa transeuropea de transport, parla que es tindrà en compte també i especialment la connexió de les regions insulars amb les regions centrals d'Europa, i com es fa aquesta connexió? Es fa a través de carreteres insulars, a través dels aeroports i dels ports, que es junten amb els aeroports i amb els ports de la resta de la Unió, perquè és un enfocament multimodal i, per tant, de combinació de modes de transport (transport terrestre, transport marítim, transport aeri, transport ferroviari, etc.).

Per tant, el fet que hi entrin les Illes està especialment reconegut en el tractat, i en diria més, és que, quan els fons de cohesió, hi figura que es crea, també en el tractat, i que té per objecte desenvolupar especialment les infraestructures de transport i les polítiques de medi ambient de quatre estats membres en concret, els quatre que van a la cua en desenvolupament econòmic (Espanya, Grècia, Portugal i Irlanda), hi ha una menció especial que aquest fons es destinarà a projectes mediambientals, per una banda, i a projectes d'interès comú en matèria d'infraestructura de transports que estiguin dins el marc de l'article 129 del tractat (129 c)-, que precisament és l'article que fa referència a les xarxes transeuropees de transport.

Per tant, és possible que les Illes Balears hi entrin. Les regions insulars hi tenen un especial reconeixement. Hi ha illes mediterrànies que hi són. I dia 1 de juliol entrarà en vigor aquest nou mapa i aquest nou llistat de carreteres, en concret, que quedaran emparades per aquesta definició. Que això està dins les prioritats, i que, a dins les prioritats, hi està perfectament establert que les regions insulars..., que el desenvolupament de l'accés a la xarxa, tenint en compte en particular la necessitat d'establir els llaços entre les regions insulars i les regions centrals i la combinació òptima de mo-

des de transport amb vista a una mobilitat durable dues condicions són d'especial importància per Illes Balears.

Dic que hi ha una gran urgència per aconseguir aquesta declaració, perquè no tan sols és que dia 1 de juliol ha d'entrar en vigor una decisió, per tant, decisió simultània del Parlament europeu i del Consell de Ministres europeu, és que els estats membres s'han de fixar fins dia 15 de febrer com a data màxima per a les propostes de modificació en aquest document inicia hi ha de xarxa transeuropea. Per tant, ja no és que hi ha un lema d'urgència, és que parlem d'urgència màxima un tema que té un especial interès per a les Illes Balears. Per això, jo vaig sortir als mitjans de comunicació quan vaig tenir aquest coneixement perquè, al moment que avui duiguéssim al Parlament una proposta, jo estaria segur que tothom hi estaria totalment d'acord, hi hagi carreteres de Balears incloses en la xarxa transeuropea, però, a la vegada, perquè hi hagués la màxima celeritat del Govern per aprofitar les possibilitats que estan obertes en aquest moment en aquesta qüestió perquè, com he donat a entendre, encara que no ho he dit clarament, per a què serveix aquesta inclusió de carreteres de Balears, la que sigui? Carretera important, inversió important a la xarxa transeuropea, serveix per tenir finançament dels fons de cohesió, condició *qua non*, però també, a la vegada, el fet de servir suposa comptar amb aquest finançament del fons de cohesió.

I això quina quantitat econòmica pot significar? La sabem, dependrà de la capacitat de gestió que tingui el Govern de la Comunitat, dependrà també de la quantitat de tribució que anualment es faci dels fons de cohesió i en matèria de medi ambient i en la distribució que es faci entre carreteres de comunitats autònomes i carreteres de l'Estat. Enguany no hi ha una gran quantitat, hi ha 11.000 nous fons per al conjunt de comunitats autònomes, però hi ha tres anys més de fons de cohesió, en els quals s'haurà de veure fins on pot arribar això. En qualsevol cas, estic parlant de xifres, de mils de milions de pessetes, i, tant, xifres gens menyspreables per a una comunitat com és la nostra que es mou en un nivell de recursos objectivament petit.

I algú ha plantejat una qüestió: Com és possible que formin part de la xarxa transeuropea de carreteres de les Illes Balears si no són competència de l'Estat i a la vegada tampoc no estan declarades d'interès general? Aquí és necessari fer un aclariment imprescindible. La Unió Europea li és indiferent el règim de distribució de competències dins cada un dels estats membres, li és indiferent si unes carreteres són de l'Estat o si són de comunitats autònomes, el que fa la Unió Europea és una xarxa, un conjunt de grans itineraris que mereixen aquesta qualificació i aquest règim de suport; per tant, no està relacionat amb al titularitat interna, a dins l'Estat.

panya, de les competències, i és molt bo d'entendre. El País basc i Navarra tenen la totalitat de les carreteres de titularitat autonòmica i no per això es poden interrompre quan arriben als Pirineus les xarxes, les grans carreteres transeuropees, la que hi hagi, quan junts França, Espanya i Portugal, per exemple. Per tant, encara que siguin trams de gestió i de titularitat autonòmica, formen part d'aquesta xarxa transeuropea i formen part, per tant, d'aquestes possibilitats de subvenció, de finançament, dels fons de cohesió.

Igualment passa amb les illes, on, lògicament, les carreteres són discontinües, però, a dins aquesta visió multimodal d'integració de modes de transports, aquestes carreteres discontinües estan perfectament justificades i estan en l'esperit del tractat de la Unió perquè puguin formar part d'aquesta xarxa.

La conclusió és clara i crec que ha de merèixer una bona acollida, és una aportació clarament constructiva de col·laboració amb el Govern de la Comunitat Autònoma, però, a la vegada, davant el Govern espanyol i davant la comissió europea per tal que, amb la màxima celeritat, en primer lloc aquest parlament doni suport a aquesta idea, perquè crec que el suport d'aquest parlament és un element important per aconseguir-ho, no és l'acció d'un govern, és tot un parlament qui ho demana, no és una acció partidista, és el conjunt de les forces qui vol aquesta solució, i per altra, demanar al Govern que s'apliqui amb la màxima celeritat -jo diria que amb extrema urgència- les peticions corresponents, les memòries corresponents, els estudis que les hagin d'avaluar, no els projectes perquè crec que no són necessaris, però sí les justificacions, les propostes ben motivades i justificades, que puguin estar en el mínim de dies possibles -ja no diré ni de setmanes- en poder dels qui han de prendre la decisió perquè efectivament hi puguin quedar incorporades.

Com dic, és una proposta que crec que segurament ha de merèixer el vot favorable dels grups parlamentaris. Em consta ja, i vull reconèixer-ho des d'aquí, que ja el Govern ha fet gestions en aquest sentit i ja ha iniciat contactes, que crec que necessitaran accelerar-se a partir de l'acord que prengui aquest parlament. Moltes gràcies.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Altes grups que hi vulguin intervenir? Per part del Grup MIXT, té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Les Illes Balears estam mal col·locades, per entendre'ns, en els *rànquings* europeus de renda per càpita i en el *rànquing* també espanyol de renda per càpita, per obtenir subvencions.

Efectivament, a Espanya som la primera comunitat en renda per càpita, amb un índex que està prop del 130, sent-ne la base 100, i com he dit, en som la primera. A Europa, hi tenim un índex, si no el record malament, que és una mica inferior al 100, quan hi ha regions que el tenen de 170 o de 180, o sigui, que és una regió mitjana quant a renda per càpita. Però el fet que una regió mitjana a Europa, com són les Illes Balears, sigui capdavantera en l'estat provoca que molts de fons comunitaris no arribin a les Illes Balears, sinó hi hagués la divisió estatal entre Europa, hi tendríem molts més fons que invertiria la Unió Europea que pel fet d'haver de passar a través dels compartiments que són els estats, perquè en som els primers en l'Estat espanyol. Per tant, qualsevol esforç que ens ha de dur a tenir més fons europeus per a les Illes Balears ha de ser pres en consideració, i a ser possible per unanimitat d'aquesta cambra, perquè no ho tenim gens fàcil.

Per això, jo vull donar l'enhorabona al grup proposant per dur això aquí, perquè aquesta és una proposició no de llei oportuna -ja s'han explicat els terminis, hi ha fins dia 15 d'aquest mes perquè el Govern espanyol faci noves propostes, estam a dia 1, hi ha molt poc temps i, a més, dia 1 de juliol s'ha de revisar la xarxa transeuropea de carreteres. Doncs bé, és oportuna i és necessària, perquè nosaltres necessitam fons, perquè, a més, tenim un greuge comparatiu en el tema de carreteres, que és addicional, apart de les dificultats que tenim pel fet de ser una regió que té un índex un poc inferior a 110 a Europa i que és la primera a Espanya. Apart d'aquestes dificultats encara tenim que l'Estat espanyol no financia les carreteres així com toca, com ja s'ha debatut diverses vegades en aquest Parlament.

Per tant, l'únic que podem dir és que votarem a favor, i que això s'aprovi per unanimitat, que tenguim un suport unànime d'aquest Parlament i l'únic dubte que hi podria haver, que era el problema de la titularitat de les carreteres, sembla que no és cap problema, com ha explicat molt bé el Sr. Triay, perquè nosaltres hem de continuar reivindicant que la Constitució diu, concretament, que les carreteres, en el cas de regions insulars, són totes de la Comunitat Autònoma i no n'hi ha cap de l'Estat. Per tant, aquesta proposició de llei no suposa per a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears no suposa cap minva de les seves competències ni cap minva de la seva sobirania entre cometes. Per tant no hi ha problema i, repetesc, votarem a favor d'aquesta proposició no de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Per part del Grup Parlamentari PSM i EEM, té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, poques coses hi ha a afegir a aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Socialista, ja que el Sr. Triay ha fet una exposició àmplia i coincidim plenament amb aquesta i amb la proposta que duu avui de sol·licitar i instar el Govern que negociï amb la Comunitat Europea la inclusió de la nostra Comunitat dins la xarxa transeuropea de carreteres.

Creim que la nostra Comunitat Autònoma, les Illes Balears estan, o poden estar plenament integrades dins aquesta xarxa perquè compleixen els requisits necessaris. Tenim aeroport i port ben comunicats amb Europa i, naturalment, hem de tenir el territori ben comunicat amb l'aeroport i amb els ports.

Deim que pensam que compleix tots els requisits perquè ja en el tracta de la Unió Europea, a l'article 129 b, ja s'estableix la necessitat d'afavorir la interconnexió i la inter-operativitat de les xarxes nacionals, així com l'accés a dites xarxes. Després també hi ha la proposta de (...) del Parlament Europeu, que també, tant en les consideracions com en els objectius i les prioritats, estableix clarament que ha de tenir prioritat el desenvolupament dels accessos a la xarxa, tenint en compte, en particular, la necessitat d'establir llaços entre les regions insulars, litorals, perifèriques i les regions centrals de la Comunitat Europea. Nosaltres ja hem tengut notícies, pels mitjans de comunicació, que un representant del Govern ha iniciat les negociacions amb el Govern Central, però, de totes maneres, pensam que no hi és de més que el Parlament es defineixi i que se sumi a la demanda, perquè el temps que tenim per sol·licitar aquesta inclusió és molt breu. Això ha d'entrar en vigor dia 1 de juliol del 95, per tant, tenim el temps molt curt.

Nosaltres pensam també que aquesta proposició no de llei ha de ser aprovada per unanimitat, ja que és una proposta constructiva, que afavorirà l'economia de les Balears, ja que es podran aconseguir aquests doblers tan necessaris per a la millora de les infraestructures de la nostra Comunitat Autònoma. Repetim el nostre suport als dos punts d'aquesta proposició no de llei, i també instam el Govern que faci via en aquestes negociacions, ja que no tenim massa temps per aconseguir-ho. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Per part del Grup PP-UM, té la paraula el Sr. González Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. El tema de la financiación de carreteras de esta Comunidad ha sido tratado repetidas veces en esta Cámara, pero quizá vale la pena hacer un brevísimo repaso histórico de la situación. En el año 84 se materializa el traspaso de competencias a la Comunidad Autónoma de toda la red de carreteras, que

entonces dependía del Ministerio de Obras Públicas y Urbanismo. Esa red se traspasa con 690 millones de pesetas, para inversiones en conservación, mantenimiento y mejora y sustitución, dice textualmente el decreto. 690 millones de pesetas.

Naturalmente esto significa que, exclusivamente se traspasa el dinero necesario para el puro mantenimiento de la red de carreteras, el puro y en condiciones relativamente precarias. Como consecuencia, y dentro de las negociaciones, la parte que representa al Estado se compromete a sufragar los gastos de las nuevas construcciones, o las reparaciones de gran volumen, de gran dimensión de las carreteras -lo que normalmente se llama construcción u obra nueva-, se compromete a hacerlo mediante convenios y, efectivamente, se firma, después de algunos tiras y aflojas, un convenio que abarca cuatro anualidades, las del año 86, 87, 88 y 89 -nótese que ya se hurta la del 84 y 85- en la cual el Gobierno del Estado, en definitiva el Ministerio de Obras Públicas y Urbanismo, ayuda a la financiación durante esos cuatro años de las carreteras balears con un total de 3.283 millones de pesetas.

Concluido ese convenio no se firman más. Concluido ese convenio se encuentra que no hay ninguna posibilidad de conseguir ni una sola peseta para las carreteras, para la mejora y adecuación de las carreteras de Baleares. Volvemos a los 690 millones de pesetas de puro mantenimiento.

Con posterioridad, es verdad, se aborda la financiación de las Comunidades Autónomas, y se traspasa a la Comunidad una cantidad sin carácter finalista, que se concreta en una cantidad de dinero, que no puede ser exacta, porque depende de un índice pero que, en definitiva, ronda los 15.000 millones de pesetas, empezando en el año 92, con 996, subiendo a 2.094 en el 93, y previsiblemente pasando algo de los 3.000 en los años 94, 95 y 96. Desde la finalización del primer convenio hasta el año 92 no hay, tampoco, una sola peseta.

Las negociaciones del Gobierno de la Comunidad Autónoma con el del Estado son continuas, continuas y constantes -aquí se han referido a ellas entonces, y sucesivamente, los miembros del Gobierno y los diversos grupos parlamentarios. Se proponen toda clase de fórmulas -algunas, por cierto, imaginativas- y todas ellas son, sistemáticamente, rechazadas por el Estado, fórmulas, como digo, para mejorar la financiación de las carreteras en la Comunidad Autónoma.

Finalmente, el Grupo Parlamentario PP-UM, en el Senado, presenta, en el año 93, y con motivo de la discusión de los presupuestos generales del Estado, una enmienda a esos presupuestos -que vuelve a repetir en los presupuestos del año 95, muy recientemente, en diciembre del año pasado-, una enmienda que, aparte de hacer la motivación y la explicación del enorme déficit

que viene soportando la Comunidad Autónoma de Baleares al tener que hacer frente a unas obras de nuevas carreteras o de mejora considerable de algunas de las existentes, con índices de tráfico que superan ampliamente los del resto del Estado, sin disponer para ello de una sola peseta, como digo, propone una enmienda que dice: "Por el Ministerio de Obras Públicas, Transportes y Medio Ambiente, se desarrollará un programa plurianual de obras, de interés general, en materia de carreteras, en las Islas Baleares, autorizando al citado Ministerio para establecer, mediante convenio con la Comunidad Autónoma correspondiente, la relación de dichas obras, sus períodos de ejecución, cuantía y financiación por parte de dicho Ministerio". Una enmienda que ni siquiera presupone fijar cantidades, no fija ninguna cuantía, simplemente abre alguna puerta para la posibilidad -ante la constante negativa del Gobierno Central-, una posibilidad, como digo, de establecer nuevamente esos convenios en los que, por cierto, se había quedado en el pacto entre caballeros que se había hecho en el año 94.

Ambas veces, tanto en diciembre del 93 como en el diciembre del 94, esas enmiendas fueron rechazadas por el grupo Socialista, con el apoyo de algún otro grupo de la Cámara, que se vio -o al menos eso parece- forzado a votar con el grupo Socialista en contra de esa enmienda que, como digo, presentaban los miembros del grupo popular en el Senado.

Pero no se quedaban ahí las gestiones del Gobierno. El Gobierno se enteró de que había la posibilidad que parte de los fondos de cohesión se dedicaran a la red transeuropea y ya en agosto de este año pasado -y la prensa, por cierto, los medios de comunicación de Baleares lo recogen y está en ellos reflejado-, el propio Presidente de la Comunidad, acompañado del Conseller de Obras Públicas y Urbanismo, en una visita girada ex-profeso al Ministro de Economía y Hacienda de la Nación le sugirió la posibilidad de que Baleares entrara en esa red transeuropea. La respuesta ha sido el silencio o, por lo menos, hasta ahora, ha sido el silencio.

Es verdad que insistentemente el Gobierno volvió a repetir eso y que, efectivamente, muy recientemente, en esta misma semana, el director general de Obras Públicas se desplazó a Madrid, a hablar con el director de planificación urbanística del Ministerio con el objeto de conseguir la posibilidad de entrar en estos fondos de cohesión.

Tengo que aclarar una cosa: de los fondos de cohesión destinados a transportes, en definitiva, a la posibilidad de gastarlos en infraestructuras, el 90% se los queda la Administración Central para la red de interés general del Estado. Voivemos a tropezar en la misma piedra. Eso son 98.500 millones de pesetas por año. Y quedan 11.000 millones de pesetas, el 10%, que se destinan a la posible financiación o inclusión, en definitiva, en la red transeuropea de carreteras de las Comunidades Autónomas. Nuestra única posibilidad en este momento es entrar en esos 11.000. Nos podemos olvidar de los 98.500, porque eso son red del interés general del Estado y, vuelvo a repetir, el Estado, sistemáticamente,

nos niega la posibilidad, y nos la niega palmariamente el Grupo Socialista votando en contra de nuestras enmiendas en el Senado, de entrar a percibir parte de la red de interés general del Estado.

No nos olvidemos que la situación de las carreteras de las Islas Baleares es que hay, por lo menos, 400 kilómetros -quizá me quede corto- que, desde luego, tienen, en todo y por todo, absoluta calificación de red de interés general del Estado, porque pocas carreteras del Estado tienen en tráfico que tienen que soportar esos kilómetros de carretera, como digo. De manera que, en todo caso, efectivamente, ahora es posible que, como una más de las 17 Comunidades entremos en esos 11.000 millones.

Quiero hacer también otra salvedad, que se me había olvidado hacer antes. Se me dirá: bueno, al fin y al cabo, es que, claro, todas las carreteras son de Baleares. En Canarias también. En Canarias toda la red de carreteras del antiguo Ministerio de Obras Públicas ha pasado a depender de la Comunidad Autónoma. Sin embargo, en Canarias, muy recientemente todavía, y después de muchas otras inversiones y de otros convenios, se ha firmado un convenio, cuya estimación inicial es de 150.000 millones de pesetas. Quiero aclarar que las dos provincias canarias, Tenerife y Gran Canaria, entre las dos tienen una red de carreteras que es aproximadamente un 60% mayor que la de Baleares. En fin, ni siquiera es el doble que la de Baleares, no llega. La red que anteriormente era del Ministerio de Obras Públicas.

Por consiguiente, parece claro que nuestra situación es claramente de inferioridad con relación a cualquier otra Comunidad del Estado, no obstante lo cual, efectivamente, nos congratulamos de que el Grupo Socialista de aquí, de Baleares, traiga hoy esta proposición para que, al menos, de esos 11.000 millones que hay que repartir entre 17 Comunidades, tengamos alguna posibilidad de sacar algo de dinero. El Gobierno, como digo, está en ello, El director general estuvo proponiendo ya los itinerarios posibles -y, naturalmente, sería la red de mayor importancia-, estuvo incidiendo también en el hecho, y resaltando el hecho de que no sería justo que esos 11.000 millones, o dentro de esos 11.000 millones se nos considerara simplemente una más de las Comunidades Autónomas y, sobre todo, de un tamaño, de una superficie, de una población pequeña, comparativamente, con otras, sino que se tenga en cuenta que, realmente, las otras van a participar, todas ellas -salvo Canarias, que tiene su propio convenio-, todas las demás, sin excepción, van a participar de la red de interés general del Estado, o sea, de los 98.500 millones al año, y que nosotros solamente podemos ver si algo nos cae de los 11.000 millones de pesetas.

En ese sentido, confiamos en que una proposición de este Parlamento que, por lo que he oído, efectivamente, parece que va a ser unánime, tenga alguna virtualidad

menor que los muchos recados que ya hemos mandado durante los últimos 12 años al Ministerio de Obras Públicas, al Gobierno de la Nación. Nada más, muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Pel torn de rèplica té la paraula el Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President, jo crec que, davant una unanimitat com la que s'ha expressat, val més no fer-ho mal bé, i, per tant, qualsevol paraula que jo pogués dir en rèplica a algunes de les argumentacions del Sr. González Ortea podria ser utilitzada en contra del vot anunciat.

Dir que avui el tema d'aquesta proposició no de llei està centrat en el fons de cohesió, que no és el problema general del finançament de carreteres, sobre el qual vàrem tenir ocasió de manifestar-nos en el debat de l'Estat de la Comunitat, en el qual el Govern va quedar encarregat (...) de dur endavant gestions i negociacions en les línies que allà es varen acordar. Per tant, avui es tracta de fer possible, amb la màxima urgència, amb la màxima celeritat, aquesta possibilitat d'obtenir inclusió de carreteres de Balears a la xarxa transeuropea i per tant, entrar en el fons de cohesió.

Jo crec que el Govern s'ha dormit una mica en aquesta qüestió, que va donar per perduda la batalla massa prest, que no es va estudiar a temps els reglaments europeus i veure quines possibilitats hi havia. Altres Comunitats Autònomes han anat més vives i per això ens han obert els ulls quan hem vist que altres Comunitats Autònomes havien anat a Brussel·les, havien aconseguit ja qualificacions d'inclusió favorable a la xarxa transeuropea, i que amb aquesta qualificació favorable s'havien presentat a Madrid, en el Ministeri d'Obres Públiques, a demanar la seva inclusió. Com que jo crec que això ens afecta a nosaltres, que tenim possibilitats, que si el 93 no hi vàrem quedar inclosos, crec que va ser perquè vàrem badar, no badem ara, es donin presa, estudiïn, facin els deures i, per tant, aquesta proposició no de llei d'avui es converteixi en una realitat. Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay i Llopis. Hi ha intervencions en contrarèplica? El Sr. González Ortea té la paraula en contrarèplica.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Simplemente para decir algo que se me había olvidado anteriormente y que probablemente aclare más las cosas. No es Bruselas la que reparte los fondos en las Comunidades Autónomas, es Madrid. Es Madrid. Esos 98.500 que he dicho que van a la red de interés

general del Estado, y 11.000 a las Comunidades Autónomas, lo hace Madrid. No se crean que lo hace Bruselas. Esto lo hace Madrid. Y el reparto de esos 11.000, esa migaja en que tenemos que entrar nosotros como unos más de las 17 Comunidades, lo va a hacer Madrid también, el Gobierno del Estado. No se crean que lo hace Bruselas. Eso por si había alguna duda con relación al tema. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Acabat el debat, deman si es pot considerar aprovada per assentiment aquesta proposició no de llei. Queda, doncs, aprovada per assentiment.

IV.- Debat de presa en consideració de la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular RGE núm. 5256, com a proposta d'atribució de competències als Consells Insulars en matèria d'activitats classificades.

Passam al quart i darrer punt, que és el debat de presa en consideració de la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular núm. 5.256, com a proposta d'atribució de competències als Consells Insulars en matèria d'activitats classificades. Passam, en primer lloc, a obrir el torn a favor de la proposta. Pel Grup Parlamentari MIXT, en torn a favor de la proposta, té la paraula el Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. Diputades, Srs. Diputats. Estam davant una proposta de la Comissió Tècnica Interinsular sobre atribucions de competències als Consells Insulars en matèria d'activitats classificades. En els antecedents ja es fa constar que l'únic Consell Insular que va manifestar el seu parer dins el termini fixat per la llei 5/1989, sobre l'assumpció d'aquestes competències, va ser el Consell Insular d'Eivissa i Formentera i crec recordar que va ser per unanimitat que vàrem acceptar que es prengué en consideració aquesta proposta de la Comissió Tècnica Interinsular.

Aquest diputat que els parla, naturalment, en el Consell Insular ho va dir, estàvem sempre disposats al que sempre hem estat demanant: l'assumpció de competències en les matèries que transfereix l'Estat Central al Govern de la Comunitat Autònoma, perquè creim que és la manera més eficaç d'exercir-les i perquè, indubtablement, la mateixa autonomia, a una Comunitat de discontinuïtat geogràfica com la nostra, exigeix que es faci així. Hem tengut avui mateix una prova, crec que prou convincent, quan en una pregunta sobre un tema hidràulic, el Sr. Conseller, sincerament, ha dit que desconeixia aquest problema i, en canvi, era un problema que afecta molt greument les Illes Pitiüses. Naturalment, si hi hagués una desconcentració, si hi hagués una polí-

tica hidràulica -que esperam que es farà efectiva ara que ha assumit les competències el Govern de la Comunitat Autònoma- això no hagués quedat així. Esperam que tampoc no hi quedi, però ja se n'hagués tengut coneixement i, tal vegada, fins i tot, s'hagués pogut evitar aquest (...).

Però ens trobam davant una proposta concreta que, diguem, és una gota més dins aquest compta-gotes amb el qual ens donen les competències als Consells Insulars, encara que, com es repeteix llavors moltes vegades, en els mitjans de comunicació, es torna a repetir quan la Comissió Tècnica Interinsular ho elabora, quan ho veuen els Consells, ara quan es pren en consideració sembla que estam rebent competències contínuament i, la veritat és que les rebem amb compta-gotes.

Per això voldria fer una observació que, encara que estam disposats, i li donarem suport i, crec que en aquest moment, i en aquest cas, puc parlar en nom de tot el Grup Parlamentari Mixt -intervenc, òbviament, en el torn a favor-, he de dir que l'exposició de motius, on diu que a tots els nivells, el principi estatutari s'ha impulsat que l'execució i la gestió de les competències d'abast insular siguin exercides pels Consells Insulars, ens sembla una manifestació, una exposició de motius excessivament triomfalista, però, com que el que val, no és la manera de presentar-ho i, naturalment, des de la perspectiva, diguem, del Govern, perquè, al cap d'allà, encara que sigui la Comissió Tècnica Interinsular, lògicament, des de la perspectiva de qui governa s'han de presentar les coses així, i legítimament és així, i es pot fer, el que importa és llavors el que conté aquesta matèria que es transfereix i la manera en la qual s'ha d'exercir.

Per tant, aquí es tracta de la funció executiva, dins l'àmbit territorial de cada Consell, en la gestió en matèria d'activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses. No deixa de tenir la seva importància que, amb l'emissió d'informes, qualificacions prèvies a l'atorgament de llicència municipal, obertura, funcionament i altres actuacions administratives relacionades amb la concessió de llicències, inspecció, sanció, recursos, informes, ordenances, etc. ho faci el Consell Insular dins el seu àmbit de competència.

Naturalment, hi ha un assumpte que, en altres matèries ens preocupa seriosament, que és la forma que s'exerciran aquestes competències una vegada assumida la titularitat pels Consells Insulars, i un condicionament d'uns òrgans específics -que, fins i tot, alguns Consells concretament el Consell Insular d'Eivissa i Formentera ja ho ha brindat en palangana al Govern perquè s'exerceixin a través d'aquests òrgans específics-, en aquest cas, es tracta d'una comissió tècnica, d'una comissió d'activitats classificades i, per tant, ens sembla positiu que es digui clarament que les funcions, a l'àmbit territorial dels Consells respectius, atribuïdes per la legislació vigent a la Comissió d'activitats classificades del Govern Balear seran exercides per la Comissió Insular que, a cada Consell, determinarà, per pròpia potestat, quant a la seva composició perquè, en aquest cas, són unes comissions tècniques, i això ens sembla molt bé.

Per tant, passam al cost efectiu que, moltes vegades, ha tengut reticències quant a altres competències. En aquest cas, sense entrar en una valoració que es podria fer, però que no m'atreveixo a fer, quant a insuficiència de mitjans, veig una cosa positiva, i és que, amb l'atribució d'aquestes dotacions econòmiques, s'ha tengut en compte una cosa que jo he sempre he defensat, que va donar resultat en el Consell General Interinsular, que el partit majoritari, que el Partit Popular va defensar aquí, encara que va fallar amb la llei electoral -precisament la llei electoral que ara es vol reformar- que és que hi hagi una paritat corregida, i en aquest cas de dotació econòmica veim molt bé que a Mallorca se li assigni, sobre el total del cost efectiu, un 50,336%, a Menorca un 25,023 i al Consell Insular d'Eivissa i Formentera un 24,641. És una distribució amb la qual, tant per l'atribució d'escos, quan es ve veure aquí la llei electoral, actualment vigent, fins que ara serà reformada, es vegi també un reflex en les dotacions econòmiques en cadascuna de les competències que siguin transmises als Consells Insulars.

Per tant, és una competència que, dins la seva importància, indicativa que el procés de transferències -encara que a degoteig-, continua, el seu anàlisi ja no dona més per sí, perquè no hi ha bens immobles ni això a transferir, però, en principi, i sense perjudici de les esmenes que creguem oportú tramitar en la seva tramitació, estam a favor de la seva presa en consideració. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal i Juan. Pel Grup PSM i EEM, el Sr. Orfila té la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. La meua serà una intervenció des d'una actitud inequívocament favorable a l'assumpció d'aquestes competències per part dels Consells Insulars, cosa que no vol dir que, finalment, votem a favor del contingut de la llei. Dependrà de com afluixi aquest debat, com es produeixi aquest debat.

Quan debatíem, dins aquesta mateixa Cambra, la presa en consideració de la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular referida a les competències en matèria de règim local, el President del Consell Insular de Mallorca, en el decurs del debat, em deia que les competències veritablement interessants per als Consells Insulars serien les d'activitats classificades, interessants perquè els ciutadans podrien conèixer l'avanç que es produiria amb el canvi de titularitat de la competència, perquè realment serien unes transferències plenes de contingut. Perquè, en suma, eren unes competències referides a una qüestió que té a veure amb la gestió quotidiana. I hauríem pogut afegir moltes més coses, perquè són unes competències que, fins aquest moment,

s'han gestionat d'una forma no suficientment eficaç, perquè a causa d'aquesta gestió poc eficaç s'han causat perjudicis a ciutadans que volien ser respectuosos amb la llei, i perquè amb aquesta gestió poc eficaç s'ha induït indirectament a altres ciutadans a no respectar la llei, perjudicant les institucions, i generant un greuge comparatiu amb qui sí era respectuós i complidor d'allò que la llei disposa.

I no necessitam més que tornar als diferents debats que s'han donat en aquesta Cambra sobre el servei d'activitats classificades, per comprovar fins quin punt era cert tot això. La pròpia Conselleria de Governació, en la primera compareixença parlamentària, just acabada de nomenar per al seu càrrec, reconeixia les deficiències i apuntava la voluntat de solucionar les dificultats existents, a l'hora que anunciava igualment la voluntat del Govern de transferir als Consells aquesta competència. Reconeixia retards d'un any i més temps en l'emissió dels informes de la Comissió d'activitats depenent de la seva Conselleria, retards que els portaveus dels grups de l'oposició corregíem i augmentàvem fins a fer-los arribar a dos anys o més.

I mirin Sres. i Srs. Diputats si era aquest un tema que suscitava interès fora d'aquesta casa que, avisats els ajuntaments a través dels mitjans de comunicació que s'estava tractant aquesta qüestió, es posaven en comunicació amb els distintes portaveus per confirmar els espectaculars retards en l'emissió dels informes, i en valorar la problemàtica causada per aquest fet.

Recordaran vostès que ens exclamàvem, en el debat que va tenir lloc en el plenari del Parlament, en el sentit de lamentar el fet que molts ciutadans, a l'hora d'obrir una empresa, especialment bars, botigues, optaven per obrir-lo sense llicència d'obertura per no patir els inconvenients d'una espera que, com a mínim, resultava desincentivadora. I ja saben vostès com pot arribar a acabar com és la d'obrir un lloc d'atenció al públic sense comptar amb la corresponent llicència, és a dir, sense l'informe de la comissió d'activitats classificades. Coneixen vostès, segur, la sentència 1.373/94, de la Sala Segona del Tribunal Suprem sobre l'incendi del *top less Eros*, de Palma, i com en ella es delimiten les responsabilitats de l'Ajuntament que permet, de fet, que es mantinguí obert el local coneixent aquestes deficiències. Recordaran igualment com era el propi Govern qui reconeixia l'inexistència d'un servei d'inspeccions. Set inspeccions en un any es produïen, quan les peticions d'informes arribaven fins a la quantitat de 2.000 o més cada any, un percentatge que tots reconeixíem com a clarament insuficient. Un defecte a esmenar, era prou evident.

Però, amb el realisme que sol impregnar les declaracions dels nous arribats, multiplicat en el cas de la Sra. Cirer, perquè és així de sincera, aquesta raonava: però com volen vostès que inspeccionem si no donam abast a l'hora d'adequar els informes? I tenia raó; no funcionava malament el servei per mala voluntat, ni tant sols per desídia dels responsables, sinó per una insuficient dotació. Ni es tenia suficient personal, ni es comptava amb els mitjans materials, informà-

tics, per donar resposta puntual a les peticions que es remetien des de totes les Illes.

El moment de donar solució a aquesta situació era com és obvi, el procés de transferències als Consells Insulars. Tots estàvem d'acord amb la necessitat i la urgència d'aquesta transferència, almenys en teoria, tots acceptàvem que un bon moment per replantejar-se l'estructura del servei seria el moment que es transferís la competència als Consells o a determinats ajuntaments.

El Grup del PSM i EEM va presentar una proposta a la Comissió Tècnica Interinsular en aquest sentit, dia 10 de desembre de 1993. El Govern en va remetre una amb posterioritat, i de la CTI ens arriba avui aquesta proposta que hem de saludar com a molt positiva, encara que mantinguem diferències amb el seu contingut com es veurà seguidament.

Vagi per endavant així la nostra voluntat de no oposar-nos a la presa en consideració d'aquesta proposta encara que les deficiències en el seu contingut, si no hi ha una actitud clara del grup que dona suport al Govern de corregir-les, i s'explicita en aquest sentit, no ens permeti donar-li tampoc un vot favorable. Volem que es transfereixi la competència en matèria d'activitats classificades als Consells. Volem que, en determinats casos siguin els ajuntaments qui gestionin aquest servei. Reconeixem una part de la paternitat d'aquesta proposta com a nostra. S'han referit les propostes del nostre grup i les del Govern, però, al nostre entendre, hi resten qüestions sense solucionar, prou importants per justificar una abstenció si no se'ns donen seguretats d'un canvi clar i profund.

(...), però, amb l'esperança que en el decurs de la tramitació parlamentària, dins la ponència corresponent s'han de produir els debats que permetin, com ha succeït en altres lleis, canviar el seu contingut, corregint els defectes inicials. I és que no podem oblidar que es tracta de amb quines condicions es transfereix una competència als Consells, referida a un servei fins avui poc dotat i que, per tant, funcionava malament. Una competència de la qual els ciutadans rebran l'efecte d'una forma molt directa i que pot permetre que aquests, els ciutadans aprenguin que el procés de transferències als Consells és molt més que un simple traspàs de poders i que tot aquell discurs sobre els beneficis que representa atracar l'administració als administrats és molt més que paraules.

És a dir, amb aquesta llei, molt més que amb la majoria de les que, fins avui, hem debatut, tenim l'oportunitat de fer efectiu un principi molt important: que les transferències acabin per beneficiar els ciutadans. Amb cada passa descentralitzadora, avançam també en el camí de fer l'administració més eficaç, més àgil.

És la nostra consideració que, amb la proposta que avui debatem, no hi ha els elements, en aquest moment, que permetin pensar que es produirà aquest avanç, i és allò que ens obligarà a una abstenció si no s'aclareix de forma suficient per part de la intervenció que es produeixi del representant del grup que dona suport al Govern d'un canvi substancial en el contingut d'aquesta llei.

Efectivament, en la dotació d'aquesta transferència hi ha la clau del funcionament futur del servei, i em sembla que aquí no hi ha suficient consciència per part dels governs dels tres Consells d'allò que implica rebre aquesta competència.

Mirin, Sres. i Srs. Diputats, si fins a aquest moment el servei d'activitats classificades té deficiències, o el fet d'estar insuficientment dotat, no creuen que transferint el mateix amb una valoració del cost efectiu molt semblant a l'actual no sols no avançarem, sinó que podem empitjorar encara les coses i que l'únic que farem serà transferir el problema als Consells Insulars? No és el moment de fer un esforç, des del Govern, a l'hora de proposar una dotació econòmica per permetre una millora en l'eficàcia per la via de dotar millor els tres serveis que es crearan? No seria injust que aquest esforç l'haguessin de fer els tres Consells, que ja tenen prou dificultats econòmiques?

El principi que una transferència de competències no ha d'encarir cap servei no és del tot cert en el nostre cas. El caràcter discontinu de la nostra Comunitat ja encareix la nostra administració autonòmica, i és ben lògic que, quan es produeixin les transferències als Consells, creant tres serveis on sols n'hi havia un, s'augmentin els costos, però també és cert que s'incrementarà l'eficàcia, també és cert que atracarem l'administració als ciutadans, també és cert que incrementarem la confiança d'aquells en les institucions. No val aquest objectiu un esforç en el pla econòmic?

I aquesta és la diferència més substancial de les que mantenem amb el text remès des de la Comissió Tècnica Interinsular. Es necessita un canvi substancial en la valoració econòmica del servei que es pretén transferir als Consells Insulars. La resta, les altres diferències, ja són tradicionals. La caparrudesca del Govern i del PP d'incloure els noms i llinatges dels funcionaris en la llei com si el que es transferissin fossin persones i no llocs de feina, en una actitud que, almenys, les darreres vegades es corregeix en el si de la ponència. El terror del Govern i del PP a incloure cap referència a la llei reguladora de les bases del règim local entre la normativa reguladora d'aquesta competència, digne d'un estudi psicològic per allò que té de semblança als terrors infantils - una llei, la reguladora de les bases de règim local, que constitueix una espècia de *Guadiana* en el bloc de les lleis d'atribució de competències als Consells, apareix o desapareix per art de màgia segons les conveniències, segons el contingut, de tal manera que els ciutadans han de demanar sempre, quan parlen de qualsevol de les competències transferides als Consells, com funcionaran aquestes, com es veuran regulats els seus drets a l'hora de reclamar, a l'hora de presentar un recurs.

I altres cosetes, algunes d'elles referides a qüestions de forma que esmenarem convenientment i que esperam veure finalment aprovades per aquesta Cambra com ha succeït altres vegades.

Però permetin, Sres. i Srs. Diputats, abans de finalitzar aquesta intervenció que els faci una reflexió. En un discurs institucional pronunciat fa poques setmanes, el President d'un Consell Insular va insistir en donar als ciutadans un missatge que, vista la seva reiteració en boca de determinats dirigents del PP i de membres del Govern, indica una voluntat política i que al nostre entendre inclou elements prou inexactes com per pensar que respon a una simple maniobra de diversió destinada a justificar l'incompliment de promeses electorals. La complexitat que es dona, per exigència legal, en la tramitació d'una proposta d'atribució de competències als Consells, no pot justificar l'injustificable retard produït en la tramitació de la proposta que discutim avui. Un retard que s'ha donat també en altres propostes. I a les proves em remet. Des de dia 10 de desembre del 93 que el Grup Parlamentari PSM I EEM va registrar la proposta d'atribució de competències en matèria d'activitats classificades fins a avui, han passat 417 dies, i jo els podria demostrar, amb el calendari en la mà, que hauríem pogut avançar un any si hi hagués hagut voluntat política de fer-ho. És a dir, que amb una cinquena part del temps que s'ha utilitzat, podríem haver arribat a la mateixa situació en la qual ens trobam avui. I no em neguin que sigui així. Quina justificació hi ha en el fet que, entre el dia que registram la nostra proposta, dia 10 de desembre del 93, fins que la CTI decideix enviar-la a una subcomissió per ser estudiada, dia 2 del mes 5 del 94, passin cinc mesos, cinc mesos sense que la CTI es reunixi per debatre una proposta que un grup parlamentari ha presentat? Què justifica que entre el moment que es remet la proposta del Govern a la mateixa subcomissió, i la primera reunió d'aquesta subcomissió passin tres mesos més? Quina justificació hi ha, si no ganes d'enredar? Simplement ganes d'enredar la troca, simplement per demostrar que el procés és lentíssim, i que això justifica la lentitud, l'incompliment de les promeses electorals del grup que dona suport al Govern i del propi Govern?

La voluntat política del Govern de ralentir el procés d'atribució de competències als Consells és la causa dels continuats retards en la tramitació de cadascuna de les lleis, i quan vulguin els ho puc demostrar, amb pèls i senyals. No s'excusi ningú, per tant, en problemes estatutaris, ni en dificultats legals, per justificar un estat de les coses que fa que els Consells continuïn essent tan poca cosa com són. Són tan poca cosa com poca cosa els ha volgut fer la voluntat política de qui ha tengut les majories suficients en el Parlament, a la CTI, als tres Consells Insulars per donar un ritme diferent a tot aquest procés. D'ells és la responsabilitat, i de ningú més.

Per tot això, si no hi ha un canvi d'actitud, i aquest es fa ben explícit avui en aquesta Cambra, és difícil pensar que el nostre grup pugui donar, sense més, un vot favorable a la presa en consideració d'aquesta proposta. Massa experiències tenim que el Govern ha estat disposat, i el grup que li dona suport, a corregir totes les qüestions de forma necessàries per donar cara i ulls, per fer llegible, per fer intel·ligible qualsevol de les propostes d'atribució de competències als Consells, que han acabat per no semblar-se, en res, pràcticament, a la proposta inicial que havia remès el Govern. Perquè la gran majoria d'elles -vostès, Sres. i Srs. Diputats ho saben, i ho saben molt especialment els diputats que han format part de les ponències que han discutit aquest tema-eren impresentables, tenien errors que les feien d'impossible enteniment. Ningú no podia discernir, realment, quina qüestió, quina era la cosa que es transferia i com haurien de funcionar els Consells per fer viable aquesta transferència. Aquesta ha estat l'actitud del Govern i del grup que li ha donat suport fins a aquest moment.

Només en una qüestió s'han negat a reformar les lleis. Ha estat en el tema del finançament. I aquí hi havia la clau, aquest era el (...), aquest és el bessó del problema. I en aquesta qüestió el Govern no ha acceptat cap proposta alternativa de les que ha presentat l'oposició. Per tant, com han de pensar vostès, Sres. i Srs. Diputats, que el nostre grup pugui donar suport a aquesta presa en consideració si el grup que dona suport al Govern no entona, des d'aquesta tribuna, un *mea culpa* reconeixent que ni ara -que era el moment per iniciar una forma diferent de tramitar les lleis d'atribucions de competències- estan disposats a canviar l'element més principal, és a dir, com es doten, és a dir, amb què, què tendran, quins elements tendran els Consells Insulars per dur a terme aquesta competència? Si el grup que dona suport al Govern diu aquí, i constarà al diari de sessions, que canviaran realment tota la política al respecte, acceptaren totes les esmenes, augmentant radicalment el contingut de l'anex que parla de l'avaluació del cost efectiu i, per tant, de la transferència que es farà als Consells, si es fa això, el nostre grup li donarà suport. I és aquest el sentit de la nostra proposta en el torn a favor. Estam a favor d'una manera inequívoca que els Consells Insulars tinguin aquesta competència, però no com un taló en blanc, no sense condicions. No ens rendim de forma incondicional. Continuarem batallant perquè els Consells Insulars siguin suficientment dotats. Vostès són qui escatimen les competències, vostès escatimen els doblers perquè aquestes es duguin a terme. O entonen un *mea culpa*, aquí davant, o serà impossible donar-los suport. Esperam que siguin capaços, per una vegada en la seva història reconèixer-ho. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila, pel seu torn a favor. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, també en torn a favor, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. La Comissió Tècnica Interinsular ens presenta avui una nova proposició de llei de transferències, les activitats qualificades exactament molestes, insalubres, nocives i perilloses. He dit nova i m'he equivocat, o no he estat precís. La transferència és una més de les poques que va assumint cada Consell Insular: quatre en dotze anys, tot un record. Però la proposició és vella, té el mateix contingut, si no pitjor, les mateixes imprecisions, el mateix objectiu de ser un *trágala* que han tengut les altres transferències als Consells Insulars.

Encara que és un poc pitjor, un poc més retrògrada, en el sentit que ja hem arribat al punt que no es transfereixen les competències d'execució als Consells Insulars. Es transfereix, segons la proposició que veim aquí, a una comissió tècnica, es transfereix a uns tècnics que prendran decisions, però hi entrarem més endavant. Anam per parts.

Què ens proposa el Sr. Cañellas, perdó, la Comissió Tècnica Interinsular? Transferir competències menors en matèries classificades, però són aquelles -i això ho hem de reconèixer- que més afecten a la gran majoria de ciutadans, aquelles competències més petita, perquè les grosses se les queda la Comunitat Autònoma. Això, en principi, discutible però que, en principi, pot ser correcte, ja no ho és tant quan el projecte de llei -Sra. Consellera, que vostè en deu ser l'ànima- no especifica quin tipus de relacions o de coordinació tendran amb aquestes competències matèries grosses, grans catàstrofes o perills de grans actuacions, quines relacions tendran Consells Insulars i Comunitat Autònoma. Els Consells Insulars despatxarem les coses menors, però ens podem trobar, tenint competències en això, amb uns problemes enormes, precisament per aquesta falta de coordinació amb les competències que es queda la Comunitat Autònoma, que són molt importants. Basta dir que es queda totes les competències d'aquesta matèria en el tema d'energia elèctrica, que és un tema, realment, molt important, i altres moltes que ja veurem. Per cert, altres moltes que no han d'estar, de cap manera, en un anex sinó que han de formar part del cos de la llei, perquè canviem la tècnica legislativa, i la feim molt pitjor. Ho veurem, però, si surt endavant, com sembla, aquesta proposició avui, en el debat en ponència i comissió.

El segon problema és com s'atribueixen les competències. Les competències, com és lògic, es transfereixen com a pròpies. De totes maneres, però, la llei crea, per a la seva execució, una comissió tècnica, escoltin, una comissió tècnica, i aquest Parlament li haurà de dir, nosaltres, tots, Srs. Diputats, tots, en cada Consell Insular, que ha de fer una comissió tècnica, curiosament presidida pel President del Consell -el Consell ja no té cap tipus de possibilitat d'actuació des del caire polític

més que resoldre recursos-, una comissió de tècnics que tindrà les competències executives en aquesta matèria. Vostès creuen que hem de dir al Consell Insular -després li deim que té capacitat organitzativa, organitzativa de què?- si ha de crear una comissió tècnica -hem donat una passa molt més enrera, ja no és una comissió de patrimoni, no, és una comissió tècnica, d'activitats classificades. Crec que és absolutament impresentable, i esper que molt aviat això desapareixi. Perquè estic segur que no ho havien pensat, que el que fan és limitar-se a copiar el que hi havia a la Comunitat Autònoma, i com que era la comissió tècnica d'activitats classificades, ara li direm la comissió tècnica d'activitats classificades.

Srs., estam transferint als Consells Insulars, com a propis, unes competències que han d'exercir els Consells Insulars, que és un organisme d'administració local, amb un ple executiu i un president executiu, però el ple és qui pren decisions, i, lògicament les decisions no les pren uns senyors tècnics, perquè després la responsabilitat sigui d'uns senyors polítics en el ple del Consell. Almenys jo, com a conseller del Consell Insular, de cap manera no voldria que uns senyors tècnics em donassin la responsabilitat d'actes que ells fan. No hi estic d'acord. Crec que és un error greu.

Altres importants qüestions s'han dit, però, com deia molt bé el Sr. Orfila, són ja com a *lapsus* mentals, que després s'han de corregir, però que mai no hi pensen. Sembla que, quan parlen d'administració local, se'ls posa una vena davant els ulls, o una paret, i diuen: això de cap manera. Després, raonant torna anar a la regulació de la llei de règim local i es posen, però, d'entrada, *tabú*, d'entrada, com deien els romans (...). La llei de règim local, per a la Comunitat Autònoma és (...), no ho toquem.

La competència es queda la competència d'un arxiu central. Què és això? Per què necessita un arxiu central d'informes, que no té res a veure? No hi té absolutament res a veure. Entenia en patrimoni que tengués informació, perquè podria tenir un dret de retracte. Apart d'això els Consells han de donar informació a la Comunitat Autònoma. Un arxiu central? Quants arxius tendrem: els de l'ajuntament al qual transferim, el del Consell, que l'haurà de tenir, el de la Comunitat Autònoma? Quina feinada! Quina quantitat de paper inútil!

Més temes que fan que aquesta llei sigui, realment, molt dolenta. Han pensat com es regula la transferència als ajuntaments, amb la qual estam absolutament d'acord, i que aquí no hi entra? El Consell no pot fer decrets. Que exigeixi responsabilitats, qui tindrà la responsabilitat de les decisions de l'ajuntament? Qui? Els Consells Insulars. Perquè el que pot fer a l'ajuntament és delegació, no és una altra cosa, i la responsabilitat dels actes municipals serà dels Consells Insulars. Per tant, hi ha d'haver un mecanisme de control dels actes que facin els ajuntaments.

Però és que hi ha moltíssimes més coses en les quals no entraré. Vull entrar en el tema greu, importantíssim, que

tots sabem i que tothom, tothom -diputats del PP- amaga el cap, i el Govern amaga el cap davall la cadira, perquè està avergonyit: el tema del finançament. Tornam a perdre una magnífica ocasió d'aplicar la llei de Consells Insulars. Ja sembla impossible que s'apliqui. Però teniem una altra ocasió més magnífica, però el Govern, amb la seva clàssica desídia pels temes realment importants, i amb la seva rapidesa pels temes que només són de cara a la galeria, deixa la solució a aquest problema al marge. La llei de finançament definitiva, que ja havia d'haver estat començada a estudiar, no sabem on és. Ni hi ha projectes, ni intencions, ni res. Això solucionava el problema. Si hi ha problema de la llei de Consells Insulars. Hi ha pensat el Govern? Fa molt via a fer règims fiscals, modificació de llei electoral, etc. Però el més important, solucionar problemes de la Comunitat, dels ciutadans, ben alerta, no sigui cosa que la llei de finançament, el Govern, el miserable Govern en matèria econòmica, li hagi de costar més doblers. No sigui cosa això.

Tornam a ser en la situació de sempre, Srs. Diputats. Els Consells, si s'aprova aquesta proposició tal com ve, cauran en uns continuats dèficits de funcionament, molt més greus aquesta vegada perquè, com bé deia la Consellera, no tenien temps ni medis per posar al dia tots els expedients que vénen. Més d'un any de retard d'expedients. Si demà tenguéssim aquesta competència, Sr. President del Consell Insular de Mallorca, amb aquests doblers que ens donen, i aquests funcionaris, quants anys tendríem de retard d'aquí a un any? Quasi quasi dos. Ara n'hi ha un, d'any de retard. Amb aquests doblers ningú no és capaç no de posar-se al dia, de fer caminar la competència.

La Conselleria -ens deia molt bé la Consellera- ha acumulat expedient rera expedient. No podia, no tenia temps, no tenia doblers, no tenia medis. Els Consells acumularan expedients rera expedients, o acumulant milions rera milions. No tendran medis, no tendran doblers i, per desgràcia, tampoc no tendran milions. Els ciutadans pagaran amb un servei molt pitjor, perquè el Govern de la Comunitat Autònoma està entossudit en guanyar doblers a cada competència que es transfereix, encara que siguin els Consells Insulars qui paguin. I com, amb 15 milions de pessetes, podem transferir, o delegar, a un ajuntament aquesta competència?

La llei de règim local -nefasta, però llei de règim local-, per a vostès horrible, obliga que quan es fa una delegació, aquesta delegació estigui finançada amb el cost d'aquesta delegació. I els ajuntaments no es lleparan el dit, com sembla que se'l llepen tots els presidents dels Consells, o les majories dels Consells, que és la mateixa majoria del Govern. Exigiran finançament adequat. Vostès creuen que li podran donar, Sr. President del Consell Insular de Mallorca, 15 milions a Palma perquè dugui activitats classificades? Ni encara que sigui del seu partit ho acceptarà. Com és lògic, ni a Palma ni a cap

ajuntament. Podrem repartir mil drets a cada ajuntament i que ho dugui? I que paguin? No pagaran, no ho podrem fer.

El Govern, amb una actuació absolutament miserable, està posant contra les cordes les transferències als Consells Insulars. Per això, la nostra postura -i acabaré amb un altre tema- és positiva. Com veuen, la nostra postura és favorable, favorable a la transferència d'aquesta matèria als Consells Insulars. Absolutament desfavorable amb una proposició de llei que esperam que quedi canviada de dalt a baix en el moment que es debati a ponència i a comissió i torni a venir a ple, perquè hi ha molt més.

Record que, en el debat i a la tramitació de la llei de patrimoni històric, el President del nostre Consell, el Sr. Verger, va dir: la darrera, la darrera del 50%. Devia ser la segona de les darreres. Sempre, quan la gent surt de copes, mai no diu la darrera. Sempre diuen, i ho diré en castellà, la *antepenúltima*, però sempre és la *antepenúltima*. Sempre és la darrera, Sr. Verger. Si acceptam això, sempre és la darrera. Altra vegada: Mallorca, el 50%, Menorca, el 25%, Eivissa, el 25%, d'una misèria, de 15 milions de pessetes per a Mallorca, 7,5 per a Menorca, 7,5 per a Eivissa. Una misèria, però el 50%. No és que el 80% de la població no tenguí dret, aproximadament, al 80%? No és lògic que a Menorca i Eivissa, que no tenien instal·lat això, s'aporti no el cost efectiu, sinó, com diu la llei, els equips, els fons necessaris per establir el servei i després transferir-lo? No és lògic que hi hagi els doblers? No, el que és lògic, Srs. Diputats, per a aquest Govern, és: jo tenia 15 milions, o 22 milions, o 30 milions -en tenia més, perquè com que es queda competències se'n quedarà 50 o 60 més per a ell, com fa sempre-, en repartiré 30 i, com que aquesta gent del Consell l'únic que vol és tenir alguna competència, estupend. No senyors, molt malament. És injust que Menorca, Eivissa i Formentera tinguin 7,5 milions per un funcionari, perquè no podran fer absolutament res amb això. Haurem de crear una estructura per dur aquesta competència. És injust. És molt més injust que Mallorca tenguí 15 milions de pessetes: 670.000 habitants, Palma, i què faran amb 15 milions de pessetes? I quants n'hi haurem de posar? M'agradaria que ens ho diguessin.

Srs. del PP, Srs. del Govern, Srs. Presidents dels Consells de Menorca, Eivissa, Formentera, tots dins el mateix pot, aquestes competències han de ser assumides pels Consells, han de poder ser delegades als ajuntaments, perquè és una qüestió de justícia, però el primer de tot que han de ser és permetre complir un servei públic essencial, un servei als ciutadans i empresaris, fonamentalment. Els haurem de dir als empresaris que no demanin un informe d'aquests, perquè es torbaran quatre o cinc anys a tenir-lo, perquè la Comunitat Autònoma no ha volgut posar els doblers necessaris.

No podem consentir que aquest important servei públic, que atura molta activitat econòmica, si no el tenen, o permet o fa que la gent estigui il·legal -hem de dir totes les coses- es transfereixi d'aquesta manera, perquè perjudicariem tots els

ciutadans i després, com a conseqüència, perjudicariem la institució.

Jo ja sé -i acab, gràcies, Sr. President, per la seva benevolència- que per totes les botigues liquiden en èpoques de liquidació, saldos. Aquesta liquidació, aquest saldo, nosaltres no el volem així. Si no es canvia estarem absolutament en contra d'aquesta transferència. Si es canvia, lògicament, estarem a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. També pel torn a favor de la proposta, pel Grup PP-UM, el Sr. Verger té la paraula.

EL SR. VERGER I POCOVÍ:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Ens ho posen difícil, Sr. Orfila, eh, perquè que els hagin d'acceptar totes les mocions, i comprometre'ns aquí a haver d'acceptar totes les esmenes que faran, comprendran que és un poc complicat i un poc difícil. Aquí hem vingut a acceptar o a no acceptar una proposta d'atribució de competències als Consells Insulars, i després, a ponència i a comissió es discutirà el que es cregui que s'ha de discutir. I no hi ha res més. Jo no li diré si acceptarem o no totes les seves esmenes. Comprendrà que això és enormement complicat i difícil.

Es va entrar en una dinàmica (...) de transferències positiva, en la qual es varen discutir, acceptar i modificar quasi quasi la llei de transferències en matèria de cultura i esports, fruit d'un estudi seriós, que jo crec que és el sistema que s'ha d'emprar. I ja es va fer, en part, a la Comissió Tècnica Interinsular quan es va parlar que s'excloïen les plantes de producció energètica, i ara aquí sembla que és una cosa que el Govern es queda com una cosa de l'altre món. Si tots vàrem estar, quasi quasi, d'acord amb les competències a transferir.

Què es crea una comissió tècnica? Molt bé. I, per què no hi ha d'haver polítics? No ho diu que en aquesta comissió tècnica no hi pugui haver polítics. Per ventura la paraula no és encertada, molt bé, ja l'analitzarem dins ponència o comissió, però de cap manera no diu aquí que en aquesta comissió no hi pugui haver polítics. Jo crec que n'hi ha d'haver. No tenen perquè no ser-hi.

Certament, en aquesta llei, haurem de polir un tema, i és la delegació de competències als municipis. Això és cert, és a dir, aquí es permet als Consells que tenen la competència com a pròpia delegar als municipis que tinguin una sèrie de condicions, i realment aquest article, aquesta disposició addicional quarta s'haurà d'ampliar, perquè creim que és necessari saber quina és la responsabilitat, i com s'articularà aquesta competència en el cas que es delegui als ajuntaments. Però jo crec que aquí, en matèria d'activitats classificades, hi ha dues

coses fonamentals: una, precisament, la delegació als ajuntaments. És bàsic que els ajuntaments assumeixin la delegació per agilitar totes aquestes competències. Moltes vegades s'ha acusat la Conselleria, o el Govern, o abans l'Estat, que això es retardava, i és veritat que es retardava, però la majoria de vegades era culpa que l'expedient quedava a l'ajuntament respectiu. I sobretot n'hi ha un, el que jo conec més, perquè per les meves condicions com a tècnic l'he hagut de conèixer a fons en aquesta matèria. A l'Ajuntament de Palma, moltes vegades, els expedients duraven dos i tres damunt la taula. Normalment els retards no es produïen a la comissió d'activitats classificades sinó en els propis ajuntaments. En conseqüència, dic que això ho haurem d'arreglar de totes maneres, però crec que és bàsic traspassar les competències als municipis als quals es puguin passar i articular, en aquesta llei, una cosa que no està regulat en aquesta proposta, i que crec que és bàsic i necessari.

Entram sempre en la gran discussió dels costos en aquesta matèria. El Govern hi té 30 milions de *peles* i això és el que es passa. Jo crec que aquí també haurem de ser molt més imaginatius que això que posen vostès d'incrementar en 30 milions més, o en 40 o 50, perquè és que no arreglarem l'assumpte. No és per aquí, Jo no ho sé si ho podrem fer, però dins ponència o comissió haurem d'estudiar les fórmules que facin possible que els tècnics que firmen els projectes es facin responsables temporalment, i es puguin obrir les activitats immediatament, amb un certificat del tècnic corresponent. Perquè aquí podem posar no 29 milions, Sr. Alfonso, n'hi podem posar 59 i el retard serà el mateix, o, si vol vostè, quinze dies menys, en lloc de dos anys tendrem dos anys menys quinze dies. No és aquesta la solució. La solució passa per articular el sistema que faci possible que els tècnics que firmen projectes d'aquest tipus es facin responsables que, mentre l'administració no faci la revisió, o el que li vulguem dir, allò es pugui obrir. No hi ha més solució en activitats classificades, a no ser que vulguem incrementar aquests 30 milions en 200 o 300 milions, perquè si no no és possible de cap de les maneres. Fent-ho d'aquesta manera, que jo crec que és l'única possible, sí que podrem activar enormement, amb els mateixos doblers, o menys, aquesta competència als Consells Insulars i delegada als ajuntaments.

Sr. Cosme Vidal, una curiositat. No mescli els ous amb els cargols. La paritat de la llei electoral no té res a veure amb el 50% en el Consell de Mallorca, de Menorca o d'Eivissa. D'això en parlarem un altra dia. Avui no discutim això, avui discutim un article, que no vull dir que no haguem de modificar, no ho sé, ja ho veurem, dins ponència o dins comissió -jo crec que totes les lleis són millorables, i quan es fa des d'un àmbit de col·laboració positiva veurem com queda tot això. Però torn a repetir que no fiquem ara la llei electoral que hem de discutir ja la propera setmana amb què hagi de sortir un 50, un 25 i un 24. No té res a veure. Ho discutirem posteriorment.

Per tant, sí que creim que, en aquesta proposició, la disposició addicional quarta haurà de sofrir una remodelació, perquè és veritat que, essent responsable del Consell Insular

de Mallorca, hem de saber com ho delegam als ajuntaments que vulguin assumir aquesta competència. La matèria econòmic no crec que es resolgui per la via que vostès volen. Crec que ha de ser un altre el sistema d'arreglar l'efectivitat i l'agilitat en la tramitació d'un expedient.

Pel que fa referència a la llei de bases de règim local, jo crec que no es pot aplicar aquesta. Sempre al Consell Insular aquesta és la discussió que tenim. Hi ha moltes matèries, competència de la Comunitat Autònoma que, Sres. i Srs. Diputats, si les volem exercir els Consells Insulars amb eficàcia, no les podrem aplicar la llei de bases de règim local. No és possible, de cap de les maneres, o així, almenys, ho entén el nostre grup, i no perquè la llei de bases de règim local sigui dolenta, horribosa i monstruosa, sinó que la llei de bases de règim local és una llei efectiva i positiva per a aquelles matèries (...) que vénen de l'administració local, però quan hem d'exercir competències de l'administració autònoma i, com a administració autònoma que som els Consells Insulars, crec que hem de cercar altres fórmules. I en aquestes nosaltres sí que hi estam, perquè el que volem és l'efectivitat.

També tornam a insistir en una cosa fonamental: no ens interessa, de cap de les maneres, incrementar capítol 1 i capítol 2 en els Consells Insulars, perquè crec que hi ha formes imaginatives que fan possible l'efectivitat de les transferències fora necessitat d'haver d'incrementar el que vostès farien. En conseqüència, dins comissió, dins ponència, tendrem oportunitat de discutir els dubtes, que n'hi ha, però no aquesta proposta no és tan horribosa, sinó tot al contrari, jo crec que és una proposta positiva, que va incardinada també dins el que era el nostre programa electoral. Al nostre programa electoral, encara que es faci el darrer període de legislatura, varem proposar que les activitats classificades passassin als Consells Insulars i, en conseqüència, aquí hi ha una proposta. Amb un any o amb uns mesos de retard? És igual, abans de les eleccions això estarà transferit als Consells Insulars. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Verger. Acabat el torn a favor, no hi ha lloc a torn en contra. En conseqüència no hi ha rèplica ni contrarèplica, fixació de posicions no en queda cap pendent, i passarem a la votació.

Senyores i senyors diputats que voten a favor de la presa en consideració, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra?

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

27 vots a favor, cap en contra, 28 abstencions. En conseqüència es pren en consideració la proposició de llei.

Esgotat l'ordre del dia, conclou la sessió. Gràcies a tots.
